

ANIMAL TRANSPORT GUIDES

GHIDURI TRANSPORT ANIMALE

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU TRANSPORTUL PORCINELOR

2017

CUPRINS

0. Introducere

0.1 Abordare și confirmare

0.2 Scopul acestui ghid

0.3 Principalele riscuri de bunăstare în timpul transportului de porci

0.4 Măsuri adresate animalelor

0.5 Structura ghidului

0.6 Lista definițiilor

1. Probleme administrative

1.1 Introducere

1.2 Administrare

1.3 Competență și instruire

1.4 Responsabilități

2. Planificarea și pregătirea călătoriei

2.1 Introducere

2.2 Planificarea călătoriei

2.2.1 Durata călătoriei

2.2.2 Planuri de urgență

2.3 Mijloace de transport

2.3.1 Proiectarea și întreținerea vehiculului

2.3.2 Reglarea mediului în interiorul vehiculelor (controlul climatului)

2.3.3 Alocația de spațiu

2.4 Pregătirea animalelor

2.4.1 Pregătirea animalelor și a echipamentelor

2.4.2 Capacitatea de a călători

3. Manipularea și încărcarea animalelor

3.1 Introducere

3.2 Unități de încărcare

3.3 Manipularea în timpul încărcării

4. Călătoria

4.1 Introducere

4.2 Conducerea autovehiculului

4.3 Controlul climatului

4.4 Îngrijirea animalelor bolnave sau rănite

4.5 Cerințe de apă și furaje

4.6 Urgențe

5. Descărcarea animalelor

5.1 Introducere

5.2 Proiectarea zonei de descărcare

5.3 Îngrijirea animalelor la descărcare

5.4 Curățarea și dezinfectarea vehiculelor după descărcare

5.5 Urgențe

6. Șederea la punctele de control, piețe și centre de asamblare

6.1 Introducere

6.2 Adăpostirea

6.3 Hrănirea și adăparea

6.4 Biosecuritate, curățare și dezinfectare

6.5 Urgență

Referințe

0. Introducere

Din 1991, UE a oferit un cadru juridic comun în ceea ce privește transportul animalelor, care a fost apoi actualizat prin Regulamentul (CE) 1/2005 privind protecția animalelor în timpul transportului, denumit în continuare „Regulamentul”. A intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007 și își propune să ofere mediu concurențial echitabil operatorilor, asigurând în același timp o protecție suficientă pentru animalele transportate. Conținutul și impactul regulamentului au făcut obiectul unui aviz științific din partea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA, 2011), urmat în 2011 de un raport de impact al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu (Anon., 2011). În acest raport, au fost formulate trei recomandări cheie:

1. Regulamentul a avut un impact benefic asupra bunăstării animalelor în timpul transportului, dar există posibilitatea de îmbunătățirea situației;
2. O modificare a regulamentului nu este cea mai adecvată abordare pentru soluționarea problemelor identificate;
3. În ceea ce privește decalajul dintre cerințele legislației și dovezile științifice disponibile, Comisia consideră că acest lucru este cel mai bine abordat prin adoptarea ghidurilor la bune practici.

Comisia Europeană a apreciat elaborarea „liniilor directoare clare și simple pentru a evalua adecvarea pentru transport” pregătite de părțile interesate cu privire la bovine în 2012 și ecvidee și porci în 2016. Atunci s-a considerat importantă extinderea acestei abordări pentru a analiza toate aspectele legate de bunăstarea animalelor în timpul transportului.

0.1 Abordare și mulțumiri

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului legat de Ghidurile de transport al animalelor, comandat de DG SANTE în baza contractului SANCO / 2015 / G3 / SI2.701422. Proiectul a fost inițiat pe 10 mai 2015, iar obiectivul său principal a constat în dezvoltarea și diseminarea bunelor și mai bunelor practici privind transportul de animale. Fundamentul pentru acest Ghid a fost stabilit în primul an al proiectului, printr-o cercetarea bibliografiei de specialitate extinse și o imagine de ansamblu rezultată asupra unui număr substanțial de practici disponibile. Aceste prezentări generale ale practicilor sugerate pot fi găsite pe site-ul web al ghidurilor de transport al animalelor:

<http://animaltransportguides.eu/>. Există un raport pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale (porci, păsări domestice, cai, oi și bovine). În al doilea an, aceste liste foarte extinse și diverse au fost discutate și în mare parte rescrise, pentru a elabora actualele cinci Ghiduri de bune practici.

Aceasta a presupus un proces intens de consultare a părților interesate. Prima etapă în trecerea de la colectarea practicilor la un proiect al Ghidurilor de bune practici a fost făcută la nivelul statelor membre. Echipele formate din parteneri academici din două țări pe specie („țările Duo”) au preluat conducerea.

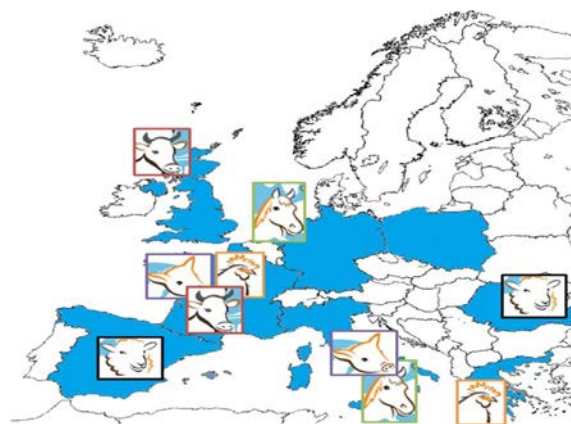
Ovine: Spania și România

Păsări domestice: Grecia și Franța

Porci: Italia și Franța

Cai: Italia și Olanda

Bovine: Regatul Unit și Franța

Partenerii academici au identificat practici care se află la nivelul legislației UE actuale („Bune practici”) și practici care aspiră la mai mult („Practici mai bune în plus față de legislația UE” sau pur și simplu „Practici mai bune”). Partenerii au continuat apoi să solicite părților interesate din propriile țări să reflecteze asupra acestor sugestii pentru bune și practici mai bune. Pentru a susține acest proces și a colabora spre consens, a fost utilizată o procedură iterativă Delphi de colectare a datelor. Peste 100 de părți interesate au fost implicate în acest pas, reprezentând o varietate de medii. Cel mai mare număr de părți interesate a indicat faptul că sunt fermieri (19 persoane), transportatori (27), personal de abator (13), ONG-uri (12) și autorități competente (27). La acest proces de consultare au participat și reprezentanți ai comerțului cu animale, ai mediului academic și ai producătorilor de vehicule. Toate discuțiile au fost purtate în limba statului membru implicat. Rezultatele finale ale acestei proceduri Delphi au fost cinci „Proiecte legate

dehiduriledede bune practici”. Acestea nu au fost publicate, ci utilizate ca bază pentru ghidurile finale.

Ghidurile finale pentru fiecare dintre cele cinci specii de animale au fost elaborate printr-o a doua rundă de consolidare a discuțiilor la nivel european, cu ajutorul „GrupurilorȚintă”. Acestea se concentrează pe grupurile care aveau o bază internațională: delegaților li s-a solicitat să prezinte cunoștințe, experiență și opinii dincolo de cele din propria țară. Tabelul 0.1 de mai jos prezintă componența acestor cinci grupuri țintă.

O primă serie de întâlniri ale celor cinci grupuri țintă a fost organizată la sfârșitul lunii mai 2016.

În cadrul acestor întâlniri, proiectele de ghiduri au fost prezentate de către partenerii academici. O foaie de parcurs pentru a transforma proiectul de ghiduri în versiunile finale actuale a fost agreată cu părțile interesate. Toate grupurile de discuții au susținut reuniuni ulterioare la Bruxelles, pentru a discuta și a ajunge la un consens cu privire la formularea fiecărei practici care urmează să fie inclusă în ghidurile finale. Diferitele grupuri clasificate pe specii de animale au susținut un număr diferit de întâlniri, iar ultimele au avut loc în luna martie 2017.

Pentru a susține și ajuta la îndrumarea procesului de redactare, echipa proiectului legat de Ghiduri pentru transportul animalelor a creat o „platformă a părților interesate”. Acest grup de persoane a oferit consiliere pe parcursul primilor doi ani de proiect în ceea ce privește modul de abordare a problemelor care afectează toate cele cinci ghiduri de specii de animale. Platforma era alcătuită din reprezentanți din 13 organizații internaționale saugrupuri de părți interesate: Uniunea Internațională a Transportului Rutier (IRU), Federația Veterinarilor din Europa (FVE), Eurogrupul pentru animale, Copa-Cogeca, Asociația Producătorilor de Păsăriși Comerț cu Păsări (AVEC), Organizația Germană a Crescătorilor (ADT), Organizația Eyes on Animals, Ministerul Agriculturii din Irlanda, producătorul de vehicule Pezzaioli, Uniunea EuropeanăaComerțului cu Animaleși Produse din Carne (UECBV), Forumul European al Crescătorilor de Animale de Fermă (EFFAB), Organizația Germană a Transportatorilor (BDT) și Ministerul Agriculturii din Grecia. Platforma s-a întrunit de 5 ori la Bruxelles în doi ani.

Tabelul 0.1 Componența Grupurilor Țintă Internaționale, implicate în elaborarea Ghidurilor finale de bune practici. Numerele indică numărul de reprezentanți percategoria de părți interesate.

Tabel cf cu originalul

Ovine	Păsări domestice	Porcine	Ecvine	Bovine	Total				
Fermieri	3	5		3	1	12			
Producători de vehicule	2		2						
Comercianți de animale		1			2	3			
Transportatori				3	2	3	5	13	
Abatoare		2		5	1		8		
Medici veterinari oficiali				2	1	2	2	7	
Experti în domeniul animalelor		2		3	2		2211		
Organizații de bunăstare animală		2		3	2	4	5	16	
Total			10	21		12	13	16	72

Ca parte a elaborării celor cinci ghiduri, grupurile țintăclasificate pe specii și platforma părților interesate aleg 17 domenii tematice care necesită o atenție suplimentară.

Practicile din aceste domenii au fost colectate în 17 așa-numite „Fișe tehnice”, cu scopul de a rezuma și ilustra într-un mod accesibil cele mai critice aspecte ale călătoriei sau cele mai vulnerabile categorii de animale. Legat de prezentul protocol referitor la Porcine, au fost elaborate 4 Fișe tehnice: Călătoria, Manipularea și, Monitorizarea și Evaluarea. Aceste trei, precum și cele legate de celelalte ghiduri, sunt publicate în opt limbi europene.

Publicul țintă pentru fișele tehnice este alcătuit din fermieri, șoferi, medici veterinari locali și personalul din abatoare. Publicul țintă pentru Ghidurile de bune practici îl constituie organizatorii de transport, autoritățile competente și factorii de decizie politică. Ghidurile și fișele tehnice pot fi accesate pe site-ul web al proiectului: <http://animaltransportguides.eu/>.

Elaborarea fișelor tehnice și a ghidurilor nu ar fi fost posibilă fără discuțiile extrem de constructive la nivel național și internațional cu numeroasele părți interesate menționate mai sus. Ajutorul lor acordat la acest proces a fost esențial, iar autorii sunt recunoscători pentru timpul și cunoștințele cu, care au contribuit la redactarea Ghidurilor.

0.2. Scopul acestui ghid

Prezentul Ghid de bune practici își propune să **îmbunătățească bunăstarea animalelor** în timpul transportului, oferind instrumente practice care să îndeplinească cerințele regulamentului și să sugereze practici care depășesc jurisdicția impusă de legislație. Transportul reprezintă o situație stresantă pentru animale. Acest ghid enumeră practicile care au ca scop susținerea antreprenorilor la creșterea calității transportului animalelor în conformitate cu Regulamentul, astfel limitându-se stresul animalelor și promovând bunăstarea acestora.

Ghiduri similare sunt elaborate cu bune practici pentru ecvine, bovine, păsări și ovine.

Acest document nu are caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și nu afectează cerințele legislației UE în ceea ce privește transportul animalelor sau alte acte legislative relevante. Și nu afectează nici Comisia Europeană. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să interpreteze în mod autoritar dreptul Uniunii. Prin urmare, cititorul trebuie să consulte acest ghid în legătură cu dispozițiile relevante ale legislației și să contacteze, atunci când este necesar, autoritățile competente relevante.

0.3 Principalele riscuri legate de bunăstare pentru transportul porcinelor

Riscurile caracterizate ca fiind grave pentru porcii transportați includ: ventilație inadecvată, spațiu insuficient, durata transportului, cantitate insuficientă de apă în timpul transportului, manipulare incorectă în timpul încărcării, prezintă slăbiciuni fiziologice înainte de transport, introducerea agenților patogeni înainte și în timpul transportului și aplicarea necorespunzătoare a perioadelor de odihnă în timpul transportului. Este recunoscut faptul că **o bună pregătire și planificare** reprezintă condiții prealabile în vederea reducerii pericolelor. Mai mult, este necesară o competență adecvată pentru a efectua planificarea și pregătirea, precum și manipularea și transportul animalelor. Capitolul 1.2 descrie competențele și instruirea necesare. Porcii se simt mai relaxați și mai puțin stresați când sunt tratați de personal care le înțelege nevoile și comportamentul. Lucrătorii bine pregătiți pot încărca și descărca porci într-un timp relativ scurt, fără stres, reducând astfel riscul de rănire, alunecare și cădere.

În plus, o bună manipulare are un efect pozitiv asupra calității carcasei și a cărnii.

De aceea, bunii manipulatori de animale nu numai că sunt conștienți de cerințele teoretice legate de transport, ci au și cunoștințe practice solide despre comportamentul porcilor și despre modul în care reacționează la oameni. Acest ghid oferă câteva sugestii pentru acest lucru în capitolul **3.3 Manipularea în timpul încărcării**.

Unele riscuri de bunăstare sunt direct legate de categoria porcilor care urmează să fie transportați, deoarece diferențele de vârstă, sex și dimensiune pot fi asociate cu diferite necesități în materie de bunăstare. Purceii imediat după înțarcare au o greutate de 5 sau 6 kg. Sunt relativ slabi și sensibili la temperaturi scăzute. Purceii mai mari ca vârstă, cu greutatea de 25-35 kg, sunt mai puternici și mai capabili să facă față călătoriilor lungi în comparație cu purceii mai mici, deși poate nu la fel de bine ca porcii ajunși la perioada de finisare. Scroafele și mistreții aleși pentru ucidere necesită, de asemenea, o atenție specială: motivul pentru care sunt trimise pentru sacrificare este adesea legat de probleme de sănătate, cum ar fi prezența șchiopătatului, leziunilor sau bolilor. Indiferent de categoria animalelor, porcii sunt mai capabili să facă față factorilor de stres în transport dacă sunt potriviți la încărcare. Trebuie să aibă o stare bună de sănătate și să fie grupați în prealabil în condiții de liniște. Porcii necunoscuți nu trebuie amestecați în vehicul pentru a evita agresivitatea și rănirea. Capitolul 2.4.1 se referă la **Adecvareapentru transport**.

Călătoria trebuie să fie cât mai scurtă posibil, dar durata călătoriei poate fi întotdeauna afectată de evenimente neprevăzute, cum ar fi blocaje în trafic, accidente sau avarii ale camionului.

Clima la bordul vehiculului trebuie să rămână la un nivel acceptabil pe tot parcursul călătoriei. Temperatura și umiditatea, în special, au efecte profunde asupra bunăstării porcilor, deoarece porcii sunt incapabili să transpire și să piardă căldura în acest fel. Prin urmare, este esențial ca vehiculele în mișcare și staționare să aibă un control climatic de bună calitate. Provocarea legată de evitarea stresului cauzat de căldură este și mai mare dacă spațiul alocat este la nivelul minim necesar. Capitolul 2.3.2 menționează **reglementarea climatului** la bordul vehiculului.

Porcii trebuie lăsați să **bea apă în orice moment al călătoriei**. Perioada de restricție alimentară înainte de sacrificare trebuie planificată cu atenție în raport cu durata preconizată a călătoriei.

Capitolul 4.5 Cerințele de apă și furaje indică aceste probleme. Pentru a evita riscul de apariție a stării de rău de mișcare și vărsăturilor, vehiculul trebuie condus cu atenție fără frânare și accelerație bruscă, în special de-a lungul curbilor și sensurilor giratorii. Porcii care se îmbolnăvesc în timpul transportului pot necesita asistență veterinară și / sau eutanasiere (vezi capitolul **4.4 Îngrijirea animalelor bolnave sau rănite**).

În timpul călătoriilor lungi, animalele vor obosi și sunt necesare perioadele de odihnă. Capitolul 6 menționează posturile de control și alte locuri în care animalele sunt descărcate, unde acestea trebuie să fie adăpostite confortabil cu densități adecvate, în condiții termice bune și să li se permită să bea și să mănânce în conformitate cu perioada de restricție alimentară așteptată.

Acestea și alte câteva riscuri sunt abordate în acest Ghid de bune practici.

0.4 Măsurătoripe animale

Scopul final în ceea ce privește asigurarea condițiilor potrivite în timpul conducerii autovehiculului trebuie să fie asigurarea condițiilor bune de bunăstare, astfel încât animalele să fie sănătoase și apte atunci când sunt descărcate din camion la destinație. Legislația actuală, liniile directe existente cu privire la Adecvarea pentru Transport (Eurogrup pentru animale și colab., 2012), majoritatea schemelor de asigurare a calității și, de asemenea, ghidurile actuale oferă multe sugestii despre cum ar trebui să fie aceste condiții. Acestea menționează, de exemplu, alocarea spațiului, frecvența și durata perioadei de odihnă și necesarul de hrană și apă destinate animalelor. Aceste linii directe se bazează pe ani de experiență sau cercetări amănunțite care au identificat riscurile de bunăstare asociate cu abaterile de la aceste linii directe: dacă spațiul alocat este prea mic, este posibil ca animalele să nu aibă acces la apă, să se rănească mai ușor și să nu se poată odihni; dacă nu se odihnesc suficient, vor deveni epuizate, cu efecte dăunătoare asupra bunăstării și calității cărnii; etc.

Este important să ne dăm seama că recomandările bazate pe „condiții” (resursele de la bordul vehiculului sau manipularea și gestionarea animalelor de către operatori) nu garantează neapărat bunăstarea: ele oferă doar consiliere pentru a amplifica șansa ca bunăstarea animalului să fie bună. Efectul pe care îl au condițiile asupra stării de bunăstare reale este influențat de alți factori, deoarece multe dintre condițiile (recomandate) interacționează între ele. Exemple evidente reprezintă efectele interactive ale unei haine umede și temperatura ambientală: dacă este prea cald, atunci se ia în considerare stropirea, dar dacă e prea rece, atunci se dorește păstrarea animalelor uscate. Un alt exemplu îl constituie legătura dintre condițiile de conducere a vehiculului și durata călătoriei: după o călătorie dură, beneficiile odihnirii animalelor în afara vehiculului depășesc stresul care apare în timpul descărcării. Cu toate acestea, dacă, călătoria a fost fără probleme și la bord au existat condiții optime, beneficiile descărcării vor fi mult mai scăzute și în unele cazuri poate fi chiar mai bine ca animalele să rămână în camion.

Având în vedere aceste limitări ale managementului și practicilor legate de resurse, este evident că măsurătorile pe animale pot reprezenta un instrument util de monitorizare cu scopul de a ajuta operatorii economici să asigure bunăstarea și, dacă este necesar, să ia măsurile corective adecvate.

Măsurătorile pe animale (ABM), cum ar fi rănila, respirația dispneică, tremuratul, afecțiunile corpului și ale pielii, pot fi interpretate ca indicatori direcți ai bunăstării animalelor. Utilizarea ABM-urilor în timpul transportului animalelor vii nu este la fel de nouă și inovatoare pe cât pare. Astfel de indicatori au fost incluși în instrumente pentru transportatori pentru o lungă perioadă de timp, iar șoferii și deținătorii profesioniști își bazează deja acțiunile pe „semnalele” pe care le primesc de la animalele cu care lucrează. În timpul controalelor de rutină, aceștia nu vor (doar) să observe indicatorul de temperatură pentru a vedea dacă ventilația este adecvată: se vor uita la animale pentru detectarea semnelor de respirație dispneică sau tremurături. Ei nu iau în considerare oboseala după durata călătoriei, ci observă postura animalelor și comportamentul în timpul perioadei de odihnă. Măsurătorile pe animale pot fi utile înainte, în timpul și după călătorie. Ele pot fi utilizate în timpul verificărilor de rutină pentru a se evalua modul în care se desfășoară transportul și dacă sunt necesare acțiuni pentru îmbunătățirea bunăstării animalelor. Ele pot fi folosite și după o călătorie, când animalele sunt

descărcate, pentru a ști cum au experimentat animalele transportul. Cunoașterea acestui aspect va ajuta transportatorul (și ceilalți care se ocupă de animale) să îmbunătățească condițiile în timpul următoarei călătorii cu un alt lot.

Tabelul 0.2: Pentru a realiza obiectivul unui transport „în condiții bune” în ceea ce privește bunăstarea porcilor, următoarele instrumente ABM trebuie utilizate ca instrumente de monitorizare.

Măsurători pe animale	Descriere
Decedate la sosire	Decesul este indicat de încetarea respirației și absența pulsului (stop cardiac). Toate animalele care sunt găsite decedate pe pardoseala camionului sau au decedat în timpul descărcării sunt considerate animale decedate.
Decedate la locul de odihnă	Numărul porcilor descărcați descoperiți decedați în locurile de odihnă.
Șchiopătură severă sau non-ambulatorie	Șchiopătarea descrie o anomalie a mișcării și este mai evidentă atunci când picioarele sunt în mișcare. Este cauzată de capacitatea redusă de a utiliza unul sau mai multe membre într-un mod normal. Un animal este considerat non-ambulator atunci când nu poate crește sau nu poate sta fără ajutor, dar este încă în viață.
Alunecarea	O alunecare este atunci când un porc prezintă o pierdere temporară a echilibrului fără ca o parte nonlimbică a corpului să atingă solul.
Căderea	Un caz de cădere este atunci când un porc prezintă o pierdere a echilibrului în care alte părți ale corpului (în afară de picioare) ating podeaua.
Reticența în mișcare	Un porc prezintă reticența în mișcare atunci când cel puțin timp de 2 secunde se oprește și nu explorează sau nu-și mișcă corpul sau capul.
Întoarcerea	În timpul descărcării, întoarcerea este atunci când un porc orientat cu fața spre zona de descărcare își întoarce corpul și se orientează cu fața spre camion.
Termoreglare activată	În timpul descărcării, termoreglarea activată este vizibilă prin tremurături sau respirație dispneică. Apariția ambelor fenomene este observată în timpul descărcării. Tremurul este definit ca o vibrație lentă și neregulată a oricărei părți a corpului sau a corpului în ansamblu. Respirația îngreunată este definită ca respirație dispneică efectuată cu gura deschisă.
Condiție precară a corpului	Oasele coloanei vertebrale, șoldului și picioarelor porcilor care urmează a fi marcați sunt inspectate vizual, având în vedere vizibilitatea oaselor. Această măsură se concentrează asupra numărului de animale care sunt prea slabe. Animalele cu oase vizibile ale coloanei vertebrale, șoldului și picioarelor vor fi punctate ca fiind prea slabe.
Salubritatea	Animalele sunt evaluate pentru prezența gunoii de grajd / materiilor fecale pe corpul lor la o scară de trei puncte. Evaluatorul trebuie să aibă o vedere neobstrucționată pe o parte a corpului animalului. Pentru fiecare punctaj se aplică următoarele standarde: Porci în creștere și în perioada de finisare: 0-Mai puțin de

	<p>20% din suprafața corpului este murdară; 1-Mai mult de 20%, dar mai puțin de 50% din suprafața corpului este murdară; 2-Peste 50% din suprafața corpului este murdară</p> <p>Scroafe: 0 - Mai puțin de 10% din suprafața corpului este murdară; 1-10% -30% din suprafața corpului este murdară; 2 - Mai mult de 30% din suprafața corpului este murdară.</p>
Porci bolnavi -	<p>Animalele / țarcurile sunt examinate pentru următoarele simptome ale bolii:</p> <ul style="list-style-type: none"> - respirație dispneică, iar pieptul crește și scade cu fiecare respirație? Dacă da, animalul este considerat ca un caz de dispnee; - țesutul intern este exteriorizat în rect? (animalele trebuie examinate din spate) Dacă da, animalul este considerat ca un caz de prolaps rectal; - gunoiul de grajd lichid (consistență mai fluidă decât în mod normal) este prezent în țarc? Dacă da, țarcul deține probabil animale cu tulburare enterică și este considerat drept țarc care prezintă diaree.
Tusea	Tusea este definită ca o expulzare bruscă și zgomotoasă a aerului din plămâni.
Răni pe corp (tegument)	Afectarea pielii se poate prezenta fie ca leziuni (penetrarea suprafeței epidermei), fie ca răni (penetrarea țesutului muscular). În același timp, poate fi definit ca zgârieturi sau leziuni rotunde.

0.5. Structura ghidului

Transportul include un lanț de evenimente, de la pregătire până la descărcare. Pentru a facilita utilizarea ghidului în practica de fiecare zi, acesta va fi structurat în funcție de șase etape ale călătoriei:

1. Probleme administrative.
2. Pregătirea și planificarea.
3. Manipularea și încărcarea animalelor.
4. Călătoria.
5. Șederea la posturile de control, piețe și centre de asamblare.
6. Descărcarea animalelor.

Etapele 2 - 6 urmează activitățile de transport în ordine cronologică. Se adaugă prima „etapă” deoarece problemele administrative, inclusiv competența personalului, instruirea etc. sunt importante pentru efectuarea aproape a tuturor activităților în timpul transportului de animale. Fiecare etapă este împărțită într-o serie de aspecte, iar pentru fiecare dintre acestea, acest ghid prezintă „bunele practici”, precum și „practici mai bune dincolo de legislația UE”. Vedeți mai jos definițiile.

Practicile nu sunt la fel de importante în ceea ce privește impactul estimat asupra bunăstării animalelor. Prin urmare, acest ghid sugerează domenii tematice foarte

importante și domenii care sunt relevante, dar mai puțin importante. Subiectele foarte importante vor fi „reluate” în acest ghid.

Versiunea digitală a acestui ghid(în limba engleză) include termeni sau referințe cu așa-numitele „**hyperlinkuri**”.

Dacă faceți clic pe aceste linkuri (de obicei cu „Control” + „clic stânga al mouse-ului”) veți ajunge la o altă parte din acest Ghid sau la informații de fundal din documente sau de pe site-uri web, cu condiția ca cititorul să aibă acces la internet pe dispozitivul său.

0.6 Lista definițiilor

În scopul acestui ghid:

- „**Bunele practici**” sunt definite ca: proceduri și procese care asigură respectarea cerințelor legislației sau reglementărilor, elaborate pentru a proteja bunăstarea animalelor.

- „**Practici mai bune dincolo de legislația UE**” sunt definite ca oferind îndrumări suplimentare cu privire la modul în care procedurile și operațiunile pot fi îmbunătățite pentru a depăși orice cerință minimă legală de bunăstare și pentru a crește statusul de bunăstare al animalelor în cadrul perioadelor și procedurilor relevante. Acestea vor fi prescurtate la „practici mai bune” pe parcursul documentului.

În plus față de definițiile operaționale descrise mai sus ale practicilor bune și mai bune dincolo de legislația UE, mai jos este o listă de termeni utilizați în acest document care necesită o descriere precisă pentru a evita confuzia. După caz, aceștia au fost preluați din Regulament.

Centrul de colectare	Locuri precum exploatații, centre de colectare și piețe, în care ecvideele domestice sau animalele domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină provenite din diferite exploatații sunt grupate împreună pentru a forma loturi.
Însoțitor	O persoană direct responsabilă pentru bunăstarea animalelor pe care le însoțește în timpul călătoriei.
Scroafe și mistreți de reproducție	Animale tinere pentru reproducție.
Autoritatea competentă	Autoritatea centrală a unui stat membru competent care trebuie să efectueze controale asupra bunăstării animalelor sau orice autoritate căreia îi este delegată această competență.
Postul de control	Locuri în care animalele se odihnesc cel puțin 12 ore sau mai mult în conformitate cu normele privind timpii de călătorie și perioadele de odihnă stabilite de regulament. Acestea trebuie aprobate de către autoritățile competente.
Scroafe și mistreți aleși pentru ucidere	Porcii adulți de reproducție destinați sacrificării.
Porci pentru îngrășat	Porc de la 10 săptămâni destinat sacrificării.
Călătoria	Întreaga operațiune de transport de la locul de plecare la locul de destinație, inclusiv orice descărcare, cazare și încărcare care au loc în puncte intermediare ale călătoriei.
Păstrătorul	Orice persoană fizică sau juridică, cu excepția unui

	transportator, care se ocupă sau manipulează animale, în mod permanent sau temporar.
Călătorie de lungă durată	O călătorie care depășește 8 ore, începând cu momentul în care este mutat primul animal din lot.
Sistemele de navigare	Infrastructuri bazate pe satelit, care oferă la nivel global, continuu, servicii de sincronizare și poziționare exacte și garantate sau orice tehnologie care furnizează servicii considerate echivalente în sensul acestui Regulament.
Medicul veterinar oficial	Medicul veterinar desemnat de autoritatea competentă a statului membru.
Organizatorul	(i) un transportator care a subcontractat cel puțin unui alt transportator pentru o parte a călătoriei; sau (ii) o persoană fizică sau juridică care a contractat mai mult de un transportator pentru o călătorie; sau (iii) o persoană care a semnat secțiunea 1 din jurnalul de călătorie (atunci când este cazul)
Locul de plecare	Locul în care animalul este încărcat mai întâi pe un mijloc de transport cu condiția să fi fost cazat acolo cu cel puțin 48 de ore înainte de ora plecării; Cu toate acestea, centrele de colectare aprobate în conformitate cu Legislația veterinară comunitară pot fi considerate locuri de plecare, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții (observați articolul 2 (r) din Reg. Cons.nr.1/2005).
Locul de destinație	Locul în care un animal este descărcat dintr-un mijloc de transport și cazat cu cel puțin 48 de ore înainte de ora plecării sau sacrificării.
Transportatorul	Orice persoană fizică sau juridică care transportă animale pe cont propriu sau din partea unei părți terțe.
Purcei neînțărcați	Porc de la naștere la înțărcare.
Vehicul	Un mijloc de transport echipat cu roți care este propulsat sau tractat.
Purcei înțărcați	Porc de la înțărcare la vârsta de 10 săptămâni

1. Aspecte administrative

1.1. Introducere

Legislația UE impune o serie de documente pentru transportul animalelor vii care trebuie să însoțească loturile și ar putea fi solicitate în permanență de către autoritățile competente. Pregătirea corespunzătoare a documentelor necesare va preveni întârzieri inutile și verificări suplimentare de către autorități. În plus, o bună păstrare a evidenței reprezintă baza monitorizării calității: contribuie la transparență și susține evaluarea calității. Înregistrările pot fi utilizate pentru a evidenția aspecte care au mers bine și pentru a identifica punctele slabe care trebuie analizate. Astfel de evaluări se pot face la nivelul unui eveniment specific, cum ar fi o singură călătorie, și, de asemenea, prin coroborarea datelor la nivelul mai multor transporturi. Păstrarea evidenței este indispensabilă pentru menținerea și promovarea standardelor adecvate.

Este important ca datele solicitate pentru înregistrare să fie clare și ușor de înțeles și ușor și rapid de înregistrat. Acestea trebuie să poată fi evaluate în mod obiectiv și justificate pentru și proporțional cu obiectivele preconizate, adică protejarea bunăstării animalelor transportate.

Înregistrările nu trebuie să redea mai multe informații decât este necesar și ceea ce „trebuie să știm” trebuie să prevaleze asupra a ceea ce este „de dorit să știm”. Promovarea și utilizarea înregistrărilor electronice facilitează respectarea cerințelor administrative. Mai mult, sinergia poate fi obținută prin legarea înregistrărilor privind bunăstarea animalelor cu înregistrările privind sănătatea și siguranța alimentelor.

Transportatorii trebuie să aducă cu ei documentația corespunzătoare în timpul călătoriei. Probabil că autoritățile competente vor verifica aceste documente, fie în timpul transportului, fie la orice transfer sau sosire.

Anumite certificate de competență trebuie deținute de șoferii sau însoțitorii responsabili cu transportul ecvideelor domestice, animalelor domestice din specia bovine, ovine, caprine sau porcine, specii și păsări domestice peste 65 km. În statele membre UE, acestea sunt în principal calificări evaluate în mod independent, specifice speciei și duratei călătoriilor implicate.

După cum se indică în Reg.Cons. nr.1/2005, șoferii profesioniști și însoțitorii trebuie să cunoască legislația în legătură cu următoarele subiecte:

- o transportul animalelor;
- o fiziologia animalelor (în special nevoile de adăpare și consumul de hrană);
- o comportamentul animalului și conceptul de stress;
- o aspecte practice ale manipulării animalelor;
- o impactul comportamentului de conducere a vehiculului asupra bunăstării animalelor transportate și asupra calității cărnii;
- o îngrijire în caz de urgență pentru animale și considerații de siguranță pentru personalul care manipulează animale.

Șoferii și însoțitorii trebuie să poată transpune în mod adecvat aceste cunoștințe în practică. Cunoașterea insuficientă a acestor probleme este considerată drept principalul risc pentru bunăstarea animalelor în timpul transportului.

Autoritățile competente trebuie să se asigure de faptul că cerințele din anexa IV la Reg.Cons.nr.1/2005 au fost incluse într-o examinare teoretică a aplicanților. Conținutul și durata cursurilor de instruire, calificările profesionale care pot fi luate în considerare și tipul de examinare sunt responsabilitatea fiecărui stat membru.

1.2 Administrare

Bune practici privind Administrarea

1. Orice persoană care transportă animale trebuie să dețină documentația privind mijloacele de transport care indică originea și proprietatea lor, locul de plecare, data și ora plecării, locul de destinație prevăzut și durata preconizată a călătoriei planificate.

2. Mai mult, următorul document ar putea fi necesar pentru a însoți transportul de animale în UE:

-O autorizație de transport pentru transporturi care depășesc 65 km și cu durata de până la 8 ore (tip I) și peste 8 ore (tip II),

- Un certificat de autorizare pentru vehiculele de transport de peste 8 ore,
- O certificare a competenței șoferilor și însoțitorilor care transportă ecvidee domestice sau animale domestice din specii bovine, ovine, caprine sau porcine sau păsări de curte,
- Un jurnal de călătorie pentru călătorii de lungă durată ecvideelor domestice sau animalelor domestice din specii bovine, ovine, caprine sau porcine (nu pentru păsări),
- Certificatele de sănătate animală (acolo unde este necesar, de exemplu, comerțul între statele membre sau la exportul în țările din afara UE),
- Informații referitoare la lanțul alimentară privind animalele sacrificate.

(3) Transportatorul transmite jurnalul de călătorie autorității competente înainte de începerea călătoriei și este ținut și completat de șofer în timpul călătoriei.

4. Certificatul de sănătate animală și jurnalul de călătorie se depun prin intermediul aplicației electronice TRACES.

5. În călătoriile lungi ale ecvideelor domestice sau ale animalelor domestice din speciile bovină, ovină, caprină sau porcină, transportatorii vor utiliza un sistem de navigație conform legislației actuale.

6. Organizatorii arhivează toate înregistrările de transport, certificatele de sănătate animală și jurnalele de călătorie ale fiecărui transport, timp de cel puțin trei ani.

Practici mai bune în ceea ce privește Administrarea

7. Mijloacele de transport furnizează informații despre suprafața utilă netă pentru fiecare punte de încărcare.

8. Datele din jurnalul de călătorie sunt prezentate într-un format electronic pentru a fi transmise autorităților competente.

9. Categoriile de animale din cadrul speciei sunt indicate deasupra speciei (de exemplu purcei, scroafe, porci de îngrășat).

10. Organizatorii transportului păstrează contractele de transport și jurnalele de călătorie într-o arhivă timp de cel puțin 5 ani.

1.3 Competență și instruire

În general, numai lucrătorii calificați pot finaliza transportul animalelor cu un impact minim asupra bunăstării animalelor. Abilitățile necesare („competență”), obținute prin instruire și experiență de lucru în lanțul de transport al animalelor, permit fiecărui operator:

- o Să dețină cunoștințele necesare despre impactul muncii lor asupra stresului animalului, fricii și leziunilor asociate;

- o Să cunoască impactul muncii lor asupra calității cărnii animalelor transportate;

- o Să recunoască principalele semne fiziologice pentru a judeca starea animalelor înainte de încărcare, în timpul fazelor de încărcare și transport și la descărcare (de exemplu, postură, nervozitate și stres etc.);

- o Să adapteze călătoria la condiții specifice (sensibilitate variabilă a raselor transportate la stres și mortalitate, condiții meteorologice, evenimente care pot apărea în timpul călătoriei);
- o Să cunoască regulile de biosecuritate.

Bune practici în ceea ce privește Competența și Formarea

11. Operatorii de transport se asigură că persoanele care manipulează efective de animale dețin o înțelegere de bază, dar detaliată a comportamentului și nevoilor fizice ale animalelor. Pentru o prezentare generală a nevoilor biologice ale porcilor în timpul călătoriei, consultați capitolul 2.4 cu privire la pregătire.

12. Instructorii impresionează deținătorii cu efectele posibile ale acțiunilor lor asupra animalelor aflate în responsabilitatea lor.

13. Operatorii de transport se asigură că există un angajament de manipulare corespunzătoare din partea tuturor de la toate nivelele, implicați în transportul de animale.

14. Operatorii de transport asigură respectarea programului minim de instruire juridică necesar pentru certificatele de competență din Europa, în conformitate cu Regulamentul și cerințele naționale, dacă există.

Practici mai bune privind Competența și Instruirea

15. Un ofițer de transport în cadrul bunăstării responsabil cu instruirea, certificatele și verificarea calității transportului este numit în cadrul companiei de transport.

15. **Abilitățile** practice ale transportatorului sunt înregistrate și controlate (de exemplu, prin audituri și verificări în teren).

16. Parametrii cheie sunt identificați și înregistrați pentru a evalua calitatea transportului (de exemplu, incidența mortalității, a leziunilor și oricărui măsurători pe animale în raport cu bunăstarea animalelor).

17. Companiile de transport se asigură că șoferii (și deținătorii) primesc instruire continuă și actualizată.

1.4 Responsabilități

Bune practici privind responsabilitățile

18. Deținătorii și însoțitorii (inclusiv proprietarii și managerii) animalelor sunt responsabili pentru:

- a) starea generală de sănătate, bunăstarea generală și aptitudinea animalelor pentru călătorie; acestea sunt evaluate și înregistrate prin inspecție de rutină periodică;
- b) asigurarea conformității cu orice certificare necesară, fie veterinară, fie de altă natură;
- c) prezența unui deținător / însoțitor de animale competent pentru speciile transportate în timpul călătoriei și care deține competența de a lua măsuri prompte; în

cazul transportului în camioane individuale, șoferul camionului poate fi singurul deținător de animale în timpul călătoriei;

d) prezența unui număr adecvat de deținători de animale în timpul încărcării și

e) asigurarea faptului că echipamentele și asistența veterinară sunt furnizate în funcție de specie și călătorie.

19. Operatorii cu activitate în domeniu sau agenții de cumpărare / vânzare sunt responsabili pentru:

a) selecția animalelor care sunt potrivite pentru călătorie și

b) disponibilitatea facilităților adecvate la începutul și la sfârșitul călătoriei pentru colectarea, încărcarea, transportul, descărcarea și deținerea animalelor, inclusiv pentru orice oprire în punctele de odihnă în timpul călătoriei și pentru situații de urgență.

20. În plus, deținătorii sau însoțitorii de animale sunt responsabili pentru manipularea și îngrijirea într-o manieră umană a animalelor, în special în timpul încărcării și descărcării, precum și pentru păstrarea unei evidențe a evenimentelor și problemelor survenite în timpul călătoriei și pentru completarea jurnalului de călătorie în călătoriile pe perioade lungi. Pentru a-și îndeplini responsabilitățile, aceștia au autoritatea de a lua măsuri prompte. În absența unui deținător de animale separat, șoferul este deținătorul de animale.

21. „Organizatorul” este responsabil cu planificarea călătoriei pentru a asigura îngrijirea animalelor. În special, acesta este responsabil pentru:

a) alegerea vehiculelor adecvate pentru speciile transportate și călătorie;

b) asigurarea disponibilității personalului instruit corespunzător pentru încărcarea / descărcarea animalelor;

c) asigurarea competenței adecvate a conducătorului auto în ceea ce privește bunăstarea animalelor pentru speciile transportate;

d) elaborarea și actualizarea planurilor de contingență pentru toate tipurile de călătorii (chiar și atunci când nu sunt obligatorii) pentru a aborda situațiile de urgență (inclusiv condițiile meteorologice nefavorabile);

e) elaborarea unui plan de călătorie pentru toate călătoriile (inclusiv acolo unde este obligatoriu) care include un plan de încărcare, durata călătoriei, itinerariul și locația locurilor de odihnă;

f) încărcarea numai a acelor animale care sunt apte pentru călătorie, pentru încărcarea lor corectă în vehicul și inspecția lor în timpul călătoriei și pentru obținerea răspunsurilor adecvate la problemele apărute (dacă aptitudinea de călătorie este îndoielnică, animalul trebuie examinat de către un medic veterinar care este responsabil pentru declararea animalelor impropii de călătorie);

g) bunăstarea animalelor în timpul transportului efectiv și

h) planificarea călătoriei, care trebuie să ia în considerare orice neconformitate între cerințele privind intervalele de călătorie a animalelor și cerințele reglementărilor sociale referitoare la orele șoferilor, inclusiv numărul șoferilor

necesari pentru călătoriile lungi pentru a obține conformitatea completă. Acest lucru va asigura respectarea ambelor seturi de reglementări. Acest lucru se poate referi atât la timpul de odihnă al șoferului, cât și al animalului, precum și la o decizie privind numărul de șoferi necesari pentru călătoriile lungi.

22. Managerii unităților la începutul și la sfârșitul călătoriei și la punctele de odihnă sunt responsabili pentru:

a) asigurarea spațiilor adecvate pentru încărcarea, descărcarea și ținerea în siguranță a animalelor, cu apă și furaje atunci când este necesar, și cu protecție împotriva condițiilor meteorologice nefavorabile până la transport, vânzare sau utilizări ulterioare (inclusiv creșterea sau sacrificarea);

b) asigurarea unui număr adecvat de deținători de animale pentru încărcare, descărcare, conducerea vehiculului și menținerea animalelor într-un mod care provoacă stres și răni minime;

c) reducerea la minimum a oportunităților de transmitere a bolii acordând o atenție detaliată curățării vehiculelor și a instalațiilor, dezinfectării, igienei și controlului mediului, precum și asigurării așternuturilor curate;

d) furnizarea de facilități adecvate pentru a face față situațiilor de urgență;

f) asigurarea de facilități și personal competent pentru a permite uciderea într-o manieră umană a animalelor atunci când este necesar și

h) asigurarea timpilor de odihnă și a întârzierii minime în timpul opririlor.

Practici mai bune privind responsabilitățile

23. Asigurați-vă că există definiții clare ale responsabilităților deținătorilor, însoțitorilor, comercianților, organizatorilor transporturilor, fermierilor, managerilor centrelor de colectare, șoferilor, proprietarilor postului de control și măcelarilor și că aceștia sunt listați în contractul de transport și furnizați o listă de control accesibilă întregului personal, inclusiv șoferului sau însoțitorilor.

24. Procedurile Standard de Operare (SOP) sunt stabilite pentru fiecare activitate / atribuție de către agentul definit ca responsabil. Acestea descriu protocoale precise pentru hrănire, adăpare, reînnoire și înlocuire a așternutului, inspecție animală și monitorizare și definire a persoanelor responsabile pentru fiecare atribuție. SOP-urile sunt actualizate continuu în conformitate cu noile recomandări și / sau linii directoare.

2. Planificarea și pregătirea călătoriei

2.1 Introducere

O bună pregătire și planificare pentru transportul porcilor constituie una dintre cele mai importante etape ale călătoriei. Constituie cheia unui transport de animale de corespunzător în ceea ce privește respectarea legislației, cele mai bune practici și standarde înalte de bunăstare a animalelor și beneficii economice. O bună planificare promovează efectuarea fără probleme a transportului și este necesară pentru a minimiza riscul conform căruia, implicarea diferitelor părți este slab sincronizată. Complexitatea

procesului general de transport al animalelor necesită o integrare bine structurată a fiecăreia dintre activități în conformitate cu seturile definite de obiective, responsabilități și sarcini de monitorizare. Anticiparea evenimentelor și problemelor neașteptate și furnizarea planurilor de urgență pentru a completa procedurile standard de operare bine definite sunt esențiale. Pe lângă preocupările imediate privind bunăstarea animalelor, planificarea trebuie să includă considerații privind sănătatea animalelor (biosecuritate), aspecte privind sănătatea și securitatea umană și consecințe economice. Importanța planificării și pregătirii este, de asemenea, recunoscută de legislatorii UE, iar jurnalele de călătorie cu o secțiune de planificare sunt obligatorii pentru călătoriile lungi.

Din punct de vedere al bunăstării animalelor, etapa de „pregătire și planificare” include următoarele aspecte:

- o Planificarea călătoriei,
- o Pregătirea vehiculului,
- o Pregătirea animalelor,
- o Administrare.

Aceste aspecte sunt descrise în paragrafele de mai jos.

2.2 Planificarea călătoriei

Călătoria trebuie să fie cât mai lină și rapidă posibil pentru a limita expunerea la stresul de transport. Se va planifica cu atenție pentru a asigura condițiile de bunăstare a porcilor pe parcursul întregului transport. Ca parte a planificării fiecărei călătorii, trebuie luate măsuri pentru gestionarea oricărei întârzieri, avarii sau alte situații de urgență, pentru a reduce la minimum riscurile de bunăstare apărute în timpul tuturor transporturilor.

Călătoria va fi planificată și pregătită cu atenție după anunțarea de către fermier sau comerciant a datei și a locului de plecare și a destinației către clientul final. Planurile de călătorie implică aranjamente scrise cu privire la locurile de pornire și descărcare, planurile de urgență și detaliile pe fișele de transport sau aranjamentele care sunt în vigoare pentru opririle de odihnă, în special pentru călătorii pe distanțe lungi.

În special, acestea includ:

- o descrierea rutei de călătorie și estimarea duratei acesteia;
- o analiza prognozei meteo;
- o alegerea companiei de transport și a camionului (de exemplu, tipul I sau II) și / sau a navei, în funcție de durata călătoriei și de condițiile meteorologice, numărul și categoriile de porci, adică crescătorii de mistreți și femele sau porci pentru îngrășare, porci, animale alese pentru sacrificare;
- o Rezervare pentru descărcarea animalelor care trebuie să se odihnească într-un post de control, atunci când este cazul;
- o un plan de urgență;
- o numărul planificat de șoferi;
- o prevederi privind materialul de așternut;

o dispoziții privind apa și furajele care trebuie livrate la punctul de control, în funcție de durata călătoriei;

o asigurări că potrivit căroră, camionul este gata la locul și ora stabilită pentru plecare.

Tabelul 2.1. Timpii maximi de calatorie permiși de Regulament

	Vehiculul standard de bază	Vehiculul standard mai ridicat		
Porci	8	24 (acestea trebuie să aibă acces continuu la apă)		
	Vehiculul standard de bază	Vehiculul standard mai ridicat		
		Călătorie	Repaus	Călătorie
Purcei neînțărcați	8	9	1	9

Durata totală preconizată a călătoriei pentru ruta planificată este determinată realist, luând în considerare timpul necesar pentru încărcare și descărcare. Dacă, după acest timp de călătorie animalele nu au ajuns la destinație, acestea trebuie descărcate, hrănite și adăpate și trebuie să se odihnească cel puțin 24 de ore la un punct de control aprobat de UE, observați Capitolul 6. Șederea la punctele de control.

2.2.1 Durata călătoriei

Durata călătoriei trebuie estimată cu atenție și include repausurile și opririle programate la punctele de control. Luând în considerare durata călătoriei și tipul corect de vehicul, trebuie ales echipamentul.

Bune practici privind natura și durata călătoriei

25. Organizatorul de transport alege compania de transport în funcție de autorizarea, aprobarea mijloacelor, experiența, capacitatea și însoțitorii și șoferii disponibili.

26. Organizatorul transportului va defini cu exactitate durata călătoriei în conformitate cu compania de transport. Aceasta ar trebui să includă harta rutieră, stațiile de odihnă pentru șofer și opririle în posturile de control în timpul călătoriilor pe distanțe lungi. El va alege ruta pentru a reduce durata totală a călătoriei.

27. Transportatorul trebuie să aleagă vehiculul în funcție de tipul și numărul de animale care urmează să fie transportate și de durata călătoriei (echipamentul camionului conform autorizației de tip I sau II).

28. Este esențială o comunicare clară și eficientă între transportator și locațiile de încărcare și descărcare. Aceasta trebuie să implice comunicarea telefonică sau electronică cu fermele, punctele de control, piețele și abatoarele în timpul planificării călătoriei

pentru a confirma planificările și cerințele și între șofer (i) și toți ceilalți agenți pe toată durata fazei de transport / călătoriei.

29. Pentru călătoriile în care, animalele trebuie descărcate la un punct de control, autoritatea competentă solicită **dovada rezervării** și dovada acceptării animalelor la un post de control pe traseu menționat în secțiunea 1 din jurnalul de călătorie. Această procedură face parte din verificările efectuate de autoritatea competentă înainte de călătorii pe distanțe lungi.

30. Durata pauzelor de călătorie trebuie să fie suficient de lungă pentru a verifica animalele dacă prezintă orice semne de sănătate sau bunăstare compromise și pentru a controla sistemele de hrănire și adăpare pentru a asigura caracterul disponibil al sistemului de aprovizionare.

31. Trebuie acordat timp în perioada opririlor pentru tratarea animalelor individuale, dacă este necesar după inspecție.

Practici mai bune privind natura și durata călătoriei

32. Programați încărcarea și transportul astfel încât animalele să poată fi descărcate rapid la destinație.

33. Asigurați o comunicare clară între șoferi și personalul de la destinație cu privire la responsabilități.

34. Trebuie acordată atenție impactului condițiilor termice (căldură și frig) și umidității asupra tuturor călătoriilor (perioade lungi, standard sau scurte). Trebuie utilizate strategii adecvate pentru toate tipurile de călătorii pentru a reduce riscul de stres termic.

- o Evitați să călătoriți în părțile mai calde ale zilei, planificând călătoria pentru a profita de condițiile mai reci în timpul nopții.

- o Planificați călătorii scurte și lungi pentru a evita întârzierile cunoscute, cum ar fi lucrările de drumuri și devieri.

35. Organizatorul transportului trebuie să se asigure că toate documentele necesare (de exemplu, documente privind transportul de animale, facturi la încărcare, informații de contact în caz de urgență) sunt completate în conformitate cu reglementările, dar trebuie să furnizeze transportatorului toate documentele completate în timp util, astfel încât vehiculul să poată pleca imediat după încărcare.

36. Organizatorul transportului trebuie să evite traficul la ora de vârf pentru a traversa zonele urbane.

37. Organizatorul transportului trebuie să ia în considerare timpul petrecut pe un camion încărcat pe o navă ca timp de călătorie și nu ca timp de pauză.

2.2.2 Planuri de contingență

Scopul principal al transportatorului este de a livra animalele în timp util și în bune condiții de bunăstare, în ciuda riscurilor de întârziere pe drum. Pot apărea situații de urgență, chiar și atunci când au avut loc pregătirea și planificarea optimă. Planul de urgență urmărește să ajute șoferul și compania de transport să asigure condiții de securitate și bunăstarea animalelor în caz de urgență. Regulamentul menționează acestea

ca o cerință pentru autorizarea transportatorului în călătorii pe distanțe lungi, dar sunt utile și pentru călătoriile scurte. Planurile de urgență sunt cele mai utile atunci când sunt instruite și actualizate periodic de transportator.

Acestea trebuie să abordeze 4 întrebări: ce riscuri posibile pot cauza o urgență, ce se poate face atunci când apar, cine trebuie să întreprindă măsuri și cum vor fi realizate acțiunile de atenuare. Fiind pregătit, transportatorul va putea răspunde într-un mod eficient și va reduce impactul unei întârzieri sau a unui accident asupra animalelor.

Figura 2.1 oferă un exemplu preluat din Ghidurile Practice pentru Evaluarea Aptitudinii Ecvideelor pentru Transport (2016).

ANEXA III- Exemplu de plan de contingență din UK

Regulamentul Consiliului 1/2005

Formular privind Planul de Contingență pentru transportatori de tip 2

Vă rugăm să completați acest Plan de contingență și să-l transmiteți la următoarea adresă împreună cu cererea de aplicare pentru obținerea Autorizației Transportatorului de tip 2

Acest Plan de Contingență Generic trebuie completat de Transportator.

Secțiunea 1-Detalii de Contact

Numele transportatorului

Adresă

Nr. Telefon de contact

Adresă de email

Secțiunea 2- In caz de urgență

1. Care este compania dvs. nominalizată de reparare / recuperare a vehiculului

2. Ce măsuri veți întreprinde în cazul întârzierilor cauzate de un accident în trafic, drum în construcție sau condiții meteo

3. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care serviciul de feribot / transfer a fost suspendat

4. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care vehiculul suferă o avarie ireparabilă

5. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care un animal se îmbolnăvește în timpul călătoriei

6. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care animalul/animalele trebuie eutanasiat(e)

7. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care întâlniți temperaturi extreme (fie cald, sau frig) în timpul călătoriei

8. Ce măsuri veți întreprinde în cazul în care există o confirmare a Bolii Notificabile într-o regiune în care călătoriți

Semnătura transportator

Numele cu majuscule

Data

Figura 2.1 Structura planului de contingență, din Ghidurile Practice pentru Evaluarea Aptitudinii Porcinelor pentru Transport (UECBV et al, 2016).

Bune Practici privind Planurile de Urgență

38. Dacă apare o întârziere, bunăstarea și siguranța animalelor trebuie considerate primordiale în orice moment. Este în responsabilitatea șoferului să se asigure că animalele se simt confortabil și în siguranță și că timpul de călătorie este redus la minimum.

39. Șoferul trebuie să depună toate eforturile posibile pentru a reduce întârzierea și să asigure aprovizionarea cu apă, umbră într-o zi fierbinte și ventilație adecvată.

40. Dacă este necesar, șoferul trebuie să solicite ajutorul polițiștilor pentru a continua călătoria cât mai curând posibil în timpul blocajelor de trafic lungi (adică dacă drumul este închis din cauza unui accident).

41. În cazul unei avarii mecanice a vehiculului, trebuie determinată natura avariei și trebuie să se estimeze cât vor dura reparațiile. Dacă reparațiile nu pot avea loc la locul defecțiunii sau vor dura o perioadă de timp prelungită, vorfi necesare planificări pentru obținerea unui alt vehicul.

42. În vehicul trebuie să existe un plan de contingență. Un exemplu este furnizat în Figura 2.1. Planul trebuie cunoscut și înțeles de toți cei implicați în transportul animalelor în timpul oricărei călătorii. Trebuie să descrie modul de acțiune în cazul unor incidente imprevizibile și întârzieri pentru a se asigura că animalele nu suferă daune semnificative. Întârzierile pot fi cauzate de vreme, probleme de trafic, accidente, construcții de drumuri, defecțiuni mecanice sau avarii ale instalației. Planul de contingență trebuie să includă, printre altele, prevederea unităților care pot deține animale în situații de urgență.

43. În cazul unor situații de urgență, planul de contingență este activat de șofer și / sau transportator, oricare cunoaște pentru prima dată situația de urgență.

44. Planul de contingență trebuie să includă următoarele elemente:

a) Soluționarea modului în care poate fi organizat un contact constant între transportator și șofer;

b) Soluționarea modului în care poate fi justificat un contact cu autoritățile (poliție / veterinari);

c) O listă a numerelor de telefon de contact ale tuturor părților implicate, inclusiv numărul de telefon al companiei de asigurări pentru porcine;

d) Soluționarea modului în care pot fi organizate serviciile de avarie locale, modului în care poate fi organizată preluarea transportului (înlocuitori);

e) Soluționare privind planificarea reparațiilor în caz de deteriorare a vehiculului;

f) Soluționare în ceea ce privește descărcarea animalelor în caz de urgență sau întârziere: locurile în care animalele pot fi descărcate sunt identificate pe tot traseul planificat, iar aceste informații trebuie să fie disponibile pentru șofer;

g) Soluționarea modului în care apa, mâncarea și așternutul pot fi puse la dispoziție animalelor în cazul unor întârzieri neprevăzute de lungă durată (de exemplu la punctele de trecere a frontierei);

h) Alte aspecte necesare pentru a se asigura că animalele nu suferă daune semnificative ca urmare a întârzierilor în timpul transportului.

45. Animalele pot fi rănite în timpul transportului și poate fi necesară uciderea într-o manieră umană a unui animal înainte de a ajunge la destinație pentru a preveni suferința, durerea sau stresul suplimentar. Prin urmare, transportatorul trebuie să aibă la dispoziție cu ușurință detaliile de contact ale unui medic veterinar sau ale unui măcelar autorizat, competent în uciderea în manieră umană, în locațiile din timpul călătoriei sau la destinație.

46. Doar șoferii sau însoțitorii care au un certificat de competență și care au beneficiat de o pregătire specifică în domeniul îngrijirii de urgență a animalelor, pot oferi îngrijire animalelor rănite în timpul transportului.

47. Pentru purcei, în cazul defectiunii motorului, se fac pregătiri pentru obținerea unui alt camion pentru reîncărcare.

Mai bune practici privind procedurile de contingență

48. Un plan de contingență trebuie, de asemenea, elaborat și implementat pentru transporturi de scurtă durată sub 8 ore.

49. Pentru a fi pregătit corespunzător pentru un accident, fiecare vehicul de transport trebuie să conțină următoarele:

a) Foaia de contacte de urgență cu numere de telefonale persoanelor care pot fi contactate timp de 24 de ore pentru expediere, puncte de destinație și autorități locale competente, medici veterinari disponibili, servicii de urgență, operatorii instalațiilor de urgență și companii de asigurări;

b) Dispozitive de avertizare de urgență (de exemplu, semnalizări, triunghiuri de urgență) conforme cerințelor europene;

c) Camera foto / camera telefonului mobil;

d) Fișa informativă cu privire la accident;

e) Fișa politicii companiei privind accidentele / Procedurile standard de operare;

f) Stingător;

g) Setul de izolare sau curățare a deversărilor.

50. Transportatorul trebuie să monitorizeze constant confortul și starea animalelor în timpul oricărei întârzieri. Pentru porci și scoafe destinați sacrificării, în timpul oricărei întârzieri, șoferul trebuie să verifice porcii pe care îi poate examina pentru semne de dispnee și să ia măsuri adecvate.
51. Transportatorul, în caz de întârziere, trebuie să contacteze persoanele de contact de origine și / sau de destinație pentru a le informa cu privire la natura întârzierii și pentru a stabili cel mai bun plan de acțiune pentru ei înșiși și pentru bunăstarea animalelor.
52. Trebuie să existe prezent în vehicule accesul de urgență convenabil și simplu, pentru a facilita inspecția ovinelor și pentru a oferi asistență animalelor care au nevoie.
53. Procedurile de urgență trebuie testate periodic și discutate cu personalul prin audituri interne și modificate, după caz.
54. Echipamentele păstrate pentru eutanasierea de urgență trebuie bine întreținute și pot fi operate eficient; se păstrează înregistrări documentate privind instruirea și mentenanța echipamentelor.
55. Informațiile privind transportul animalelor (inclusiv problemele legate de situații de urgență) sunt împărtășite între transportatori, iar ceea ce funcționează și ce nu, este evaluat în mod periodic.
56. Pentru purceii supuși riscului de stres termic în condiții de umiditate scăzută, apa trebuie pulverizată pe podeaua camionului.
57. În cazul defectării motorului la transportul purceilor, trebuie să existe un generator de urgență - astfel încât ventilatoarele să poată fi menținute în funcțiune și temperatura, fluxul de aer și oxigenul să poată fi controlate.

2.3. Mijloace de transport

Proiectarea, mentenanța, pregătirea și funcționarea vehiculului sunt factori cheie la asigurarea standardelor înalte de sănătate și bunăstare a animalelor în timpul transportului. Un risc major pentru bunăstarea animalelor îl prezintă mediul fizic experimentat în vehicul, în special legat de mediul termic. Prin urmare, este vital să ne asigurăm că regimurile de ventilație sunt eficiente pentru menținerea condițiilor interne care nu numai că sunt conforme cu cerințele legale, dar sunt la fel de apropiate de mediul optim termic pentru animalele care sunt transportate. Sistemele de ventilație adecvate sunt esențiale, deoarece în timpul călătoriilor de orice durată, condițiile meteorologice se pot schimba impunând greutăți termice variate asupra animalelor transportate. Diferențele sezoniere în condițiile meteorologice vor constitui, de asemenea, un risc din punct de vedere al stresului termic.

În călătoriile lungi în care animalele se pot deplasa în zonele climatice, riscul de stres termic este crescut. Ventilația mecanică trebuie să îndepărteze căldura și umezeala pentru a oferi un mediu în care este redus orice risc de stres termic. Proiectarea și funcționarea acestor sisteme trebuie să se bazeze pe o înțelegere a cerințelor de sănătate animală peste specificațiile prevăzute în legislația actuală. Este esențial să înțelegem principiile legate de temperaturile critice înalte și joase și a zonelor termo-neutre pentru a asigura o specificație eficientă a cerințelor de ventilație și a strategiilor

operaționale. Alți factori, inclusiv umiditatea și umezeala pielii pot influența, de asemenea, media acceptabilă de temperatură.

- Sistemele de ventilație sunt fie sisteme libere, fie cu tiraj forțat. Sistemele de ventilație liberă sunt frecvente în vehiculele utilizate pentru călătorii de scurtă durată (mai puțin de 8 ore), în timp ce sistemele cu tiraj forțat reprezintă o cerință pentru vehiculele care efectuează călătorii lungi. Conform Reg. Cons. nr.1/2005/CE, debitul minim de aer al ventilatoarelor nu trebuie să fie mai mic de 60m³ / h la 100 kg greutate animal viu. Eficacitatea sistemelor de ventilație cu tiraj forțat devine deosebit de importantă în ceea ce privește transporturile din nordul Europei către regiunile mediteraneene și climatul lor cald. De exemplu, opririle frecvente din cauza traficului sau a controalelor la frontieră în climate calde pot duce la încălzirea interiorului vehiculului, ducând la stres termic pentru animale. Ventilația este, de asemenea, importantă pentru limitarea concentrațiilor de amoniac din fecale și urină și a dioxidului de carbon din expirațiile din interiorul vehiculului.

Suspensia slabă poate afecta și bunăstarea animalelor. Vibrațiile excesive pot duce la simptome care variază de la greață la oboseală musculară. Porcii pot suferi de rău de călătorie, mai ales dacă au fost hrăniți aproape de colectare și dacă este amplasată suspendarea vehiculului.

Suprafețele de podea antiderapante sunt esențiale pentru prevenirea căderilor în timpul transportului și, de asemenea, în timpul procedurilor de încărcare și descărcare. Materialul de așternut poate fi eficient. Acesta trebuie să fie uscat și să prezinte o capacitate mare de a absorbi lichide. Cantitățile suficiente de așternut permit mai mult confort și facilitează odihna animalelor.

Oamenii de știință recomandă faptul că, pe lângă parametrii solicitați legal, monitorizarea parametrilor precum umiditatea relativă, vibrațiile și greutatea totală încărcată pot oferi informații suplimentare pentru evaluarea bunăstării în timpul transportului. Cu toate acestea, o mare parte din echipamente (de exemplu, pentru măsurarea umidității relative) nu este încă suficient de solid sau suficient de precis pentru aplicarea de rutină în transportul comercial. Controlul automat al ventilației mecanice prin temperatura monitorizată a unui sistem de control este fezabil din punct de vedere tehnic și noi dovezi sugerează că ar fi benefic în transportul animalelor.

2.3.1 Proiectarea și mentenanța vehiculului

Confortul porcilor în timpul transportului depinde în mare măsură de proiectarea vehiculului și de metoda de conducere, precum și de calitatea drumului parcurs; este posibil ca porcii să se simtă instabili, nesiguri și înspăimântați dacă podeaua punții este alunecoasă și nu este uniformă iar camionul schimbă brusc direcția și viteza. Acest lucru poate duce la alunecarea porcului pe podea, lovirea de părțile laterale ale compartimentului, izbirea lui de margini ascuțite ale structurii camionului sau chiar căderea dintr-o parte deschisă a porții camionului și expunerea acestuia la frică, echimoze, durere și leziuni.

În cazul în care un porc devine labil sau este ușor rănit în timpul călătoriei, acesta va încerca să caute un spațiu separat, departe de alți porci din țarc, pentru a încerca să se refacă.

Animalele au nevoie, de asemenea, de spațiu și lumină pentru a se simți încrezătoare în mediul înconjurător atunci când sunt manipulate și mutate în/și din compartimentul camionului.

Porcii fac față mai bine stresului la căldură în timpul transportului, dacă au acces facil la apă fără să sufere de sete și / sau să intre în competiție cu ceilalți porci din țarc.

În consecință, principalii factori de risc legați de proiectarea vehiculului sunt:

o lățime sau înălțime insuficientă a porții sau containerului (risc de rănire și calitatea aerului);

o structură inadecvată a laturilor (proeminențe ascuțite, unghiuri ascuțite, laturi deschise, laturi scurte) în poartă (risc de rănire și sângerare);

o partiții inadecvate între compartimente (risc de rănire și durere);

o iluminare inadecvată (risc de rănire și frică);

o echipament de băut inadecvat (risc de concurență, lupte, răni, sete și stres cauzat de căldură);

o proiectare inadecvată a acoperișului containerului (risc de rănire, alunecare și cădere, ventilație și calitatea aerului);

o stare inadecvată a pardoselii, precum goluri și trepte (risc de rănire, dificultăți la încărcarea porcilor, alunecare și cădere);

o suprafață de podea inadecvată (prea alunecoasă, prea aspră) în vehicul (risc de frică, rănire, alunecare și cădere).

Toate lucrurile fiind egale, efectul proiectării și al facilităților vehiculelor de transport va deveni mai evident pe măsură ce distanțele de transport cresc și condițiile meteorologice devin extreme, indiferent dacă este vorba de vreme foarte rece sau foarte caldă.

Bune practici pentru proiectarea și întreținerea vehiculelor

58. Camioanele trebuie să fie echipate cu instalații de încărcare și descărcare care trebuie să fie compatibile cu echipamentul (de) încărcare al locurilor de plecare și de destinație. De exemplu, dacă toate fermele și locurile de destinație sunt echipate cu doc și rampă de încărcare la nivelul porcilor, rampa (rampele) de încărcare din spate ale camionului trebuie să fie echipate doar cu uși din spate fixe și să aibă punți ridicate hidraulic sau mecanic în camion (de exemplu 2 sau 3 niveluri).

59. În cazul în care fermele de porci nu sunt echipate cu o rampă de încărcare iar porcii sau scroafele sunt încărcate de la nivelul solului fermei de porci, camionul trebuie să fie echipat cu o platformă de încărcare din spate (hidraulică sau mecanică). Platforma de ridicare trebuie fixată cu balustradă pentru a preveni căderea animalelor sau evacuarea lor în timpul procedurilor de încărcare și descărcare.

60. Un transportator internațional care lucrează în toate zonele din Europa trebuie să echipeze camioanele cu platforme de ridicare așezate în spate asociate cu punte totală hidraulică sau mecanică pentru fiecare etaj al camionului.

61. Pereții despărțitori trebuie proiectați astfel încât animalele să nu poată sări peste ele și / sau traversa compartimentele.
62. Camionul trebuie să fie echipat cu mijloace pentru separarea porcilor slabi și ușor răniți de alți porci.
63. Toate vehiculele cu punți mobile trebuie să fie echipate cu o rampă cu protecție laterală deoarece, în caz de urgență în timpul transportului rutier, ar putea fi necesar transferul animalelor de la un vehicul la altul. Fără o rampă adecvată acest lucru este imposibil. Dacă rampa este detașabilă și depozitată sub vehicul, poate fi utilizată atât pentru camion, cât și pentru remorcă.
64. Trebuie luate măsuri adecvate pentru a preveni intrarea gazelor de eșapament în zona ocupată de animale.
65. Iluminarea trebuie să fie prevăzută pe containerul pentru animale care este suficientă pentru a încărca și descărca în siguranță și care permite inspecția și îngrijirea animalelor în timpul transportului.
66. Deschiderile laterale din compartimentul pentru animale trebuie să poată fi închise pentru a proteja porcii de frig și ploaie.
67. Adăpătorile tip mamelon trebuie să fie disponibile la o medie de 1 mamelon la 10-12 porci.
68. Înălțimea adăpătorilor trebuie să fie de maximum 30 cm sau 50 cm pentru purceii întărcați și respectiv porcii îngrășați / adulți.
69. Debitul constant de apă al adăpătorilor tip mamelon pentru porcii pentru îngrășat trebuie verificat înainte și după călătoriile lungi.
70. Presiunea pneurilor trebuie verificată înainte de transportul animalelor.
71. Suspensiile trebuie bine întreținute, deoarece vor reduce vibrațiile, reducând stresul la animale.
72. Senzorii de temperatură din vehiculele pentru transportul de lungă durată trebuie amplasați cu cel puțin 80 cm la un metru deasupra podelei, pentru a asigura măsurarea corectă.
73. Șoferul trebuie să poată monitoriza temperatura compartimentului pentru animale în cabina camionului și / sau printr-un sistem de avertizare în timpul transporturilor de lungă durată.

Practici mai bune pentru proiectarea și mentenanța vehiculelor:

74. Transportatorul trebuie să utilizeze o listă de verificare pentru a controla conformitatea vehiculului cu cerințele minime pentru transportul estimat înainte de încărcare.
75. Conexiunea dintre cușca de marfă și șasiu trebuie proiectată astfel încât să reducă vibrațiile.
76. Dispozitivele de apă trebuie instalate pe ambele părți ale camionului pentru a oferi acces tuturor animalelor.

77. Trebuie să fie posibilă observarea animalelor în orice moment din exteriorul vehiculului, de ex. prin deschiderea flapsurilor laterale sau a ușilor din spate fără posibilitatea ca porci să scape.

2.3.2 Reglarea mediului înconjurător în cadrul vehiculelor (Control climă)

Lipsa ventilației poate crește atât temperatura, cât și umiditatea în camion, cu consecințe negative, cum ar fi pierderea în greutate, boli sau chiar decesul porcilor. De asemenea, poate crește concentrațiile de amoniac, afectând respirația animalelor. Sistemele de ventilație sunt relevante în special pe vreme caldă, când porcii își scad temperatura corpului prin creșterea frecvenței respiratorii. Un sistem de ventilație adecvat trebuie să aibă deschideri pentru ventilație suficient de mari, care să traverseze întreaga lungime a vehiculului la înălțimea animalului. Ventilația inadecvată în timpul transportului crește semnificativ mortalitatea.

Bune practici privind reglementarea mediului înconjurător

78. Înălțimea punții trebuie să fie cel puțin conform tabelului 2.1, cu referire la greutatea porcului viu. Limitele greutății porcilor vii sunt luate în considerare cu o toleranță de 5%.

Tabelul 2.2. Bune practici- Înălțimea punții la diferite greutăți ale porcilor vii

Înălțimea punții	Greutatea animalului viu
45 cm	< 10 kg
62 cm	10-25 LW
70 cm	50-70 kg
88 cm	100-120 kg
100 cm	>120 kg

79. Utilizarea dușurilor, a stropitoarelor sau a sistemelor de pulverizare este recomandată atunci când temperatura depășește 25 ° C, pentru răcirea animalelor. Flapsurile laterale ale camionului trebuie să fie deschise pentru a evita umiditatea ridicată în interiorul camionului.

80. Sistemele de ventilație ale camioanelor complet condiționate trebuie să poată funcționa la orice temperatură, în timp ce camionul stă nemișcat sau se deplasează (cerința legală pentru transporturi pe distanțe lungi), iar temperatura la nivelul animalului trebuie să fie măsurabilă în cabină.

Practicimai buneprivind reglementarea mediului

81. Capacitatea de ventilație trebuie să fie de cel puțin 60 m³ / h / 100 kg greutate porc, chiar și pentru călătorii de scurtă durată (pentru călătoria de peste 8 ore, aceasta este o cerință legală).

82. Funcționarea corectă a dispozitivelor de ventilație, a dușurilor și a stropitoarelor trebuie verificată zilnic.

2.3.3 Alocarea de spațiu

Porcii din vehicul trebuie să aibă suficient spațiu pentru a putea sta într-o poziție echilibrată și pentru a se întinde confortabil. Spațiile minime absolute sunt determinate de dimensiunile fizice ale animalelor, dar acest lucru în sine nu este suficient. Cerințele de spațiu sunt, de asemenea, determinate de capacitatea animalelor de a se regla în mod eficient și de condițiile ambientale precum temperatura și umiditatea. Porcilor trebuie să li se ofere suficient spațiu pentru a se întinde. Dacă animalele vor fi adăpate și hrănite în vehicul, vor avea nevoie de mai mult spațiu. Alocarea de spațiu trebuie, de asemenea, să fie mai mare dacă vehiculele staționează pentru perioade prelungite, cu scopul de a garanta o ventilație adecvată.

Bune practici privind spațiul:

83. Trebuie pregătit un plan de încărcare. Cerințele privind alocarea de spațiu depind de greutatea medie a porcului și de uniformitatea acestora și de necesitatea de a-i menține în grupuri de animale familiare sau cunoscute de aceeași dimensiune. Trebuie luată în considerare prezența porcilor cu anomalii, care trebuie păstrați separat de ceilalți porci.

Practici mai bune privind alocarea de spațiu:

84. Suprafața minimă a podelei pentru fiecare porc trebuie să fie conformă cu greutatea maximă a unui animal viu prezentată în tabelul 2.2, care se bazează pe experiența practică.

Tabel 2.3. Linii directoare privind alocarea de spațiu

Greutatea maximă a animalului viu (kg/animal)	Spațiu minim pentru podea (m ² /animal)	Greutatea maximă a animalului viu (kg/animal)	Spațiu minim pentru podea (m ² /animal)
6	0.07	50	0.30
10	0.11	60	0.35
15	0.12	70	0.37
20	0.14	80	0.40
25	0.18	90	0.43
30	0.21	100	0.45
35	0.23	110	0.50
40	0.26	120	0.55
45	0.28	120	0.70

2.4 Pregătirea cu privire la animale

Mai multe aspecte ale etapei de pregătire se raportează la animalele care sunt destinate transportului. Acestea sunt comunicate pentru a face față principalelor riscuri menționate la punctul 0.2 și au ca scop evitarea:

o timpului de încărcare excesiv de lung, care poate fi deosebit de stresant în condiții climatice calde și cu un camion staționar, în care ventilația este critică;

o aptitudinii slabe a porcilor pentru călătorie, care se poate agrava în timpul transportului și poate deveni dramatică și poate provoca suferințe inutile animalelor.

2.4.1 Pregătirea animalelor și a echipamentelor

Când porcii sunt scoși din țarc, unde și-au petrecut cea mai mare parte a vieții pentru a fi încărcăți într-un camion, este posibil ca aceștia să simtă frică și suferință. Coridorul, platforma de încărcare, rampa și compartimentul camionului sunt medii necunoscute, care necesită adaptare. Deși cercetările demonstrează că expunerea porcilor la manipularea timpurie poate reduce semnificativ reacțiile la stres în timpul manipulării înainte de transport, „antrenarea porcilor” nu este de obicei considerată practică.

Din motive de biosecuritate, este din ce în ce mai comună mutarea porcilor într-o zonă de exploatare temporară departe de efectivul principal, înainte de încărcarea pe vehiculul de transport. Acest lucru reduce considerabil răspândirea agenților patogeni prin intermediul șoferului și vehiculului de transport.

Din punct de vedere al bunăstării animalelor, este important ca aceste facilități temporare să răspundă necesităților porcilor. Apa trebuie să fie disponibilă și cantitatea de hrană oferită trebuie să fie suficientă pentru a evita epuizarea și stresul la rece (EFSA, 2011).

Bune practici privind pregătirea animalelor și echipamentelor

85. Verificați înaintea încărcării/ descărcării stadiul de mentenanță a cheiului de încărcare și a țarcurilor pentru adăpost (ușile, lumina, ventilația, curățenia și calitatea pardoselii) pentru a limita riscul alunecării, împiedicării sau rănirii porcilor.

Practici mai bune privind pregătirea animalelor și echipamentelor

86. Porcii trebuie selectați și identificați printr-un marcaj înainte de sosirea vehiculului de transport pentru a evita întârzieri inutile.

87. Porcii destinați transportului trebuie mutați într-un țarc pentru adăpost temporar lângă cheiul de încărcare înainte de sosirea camionului. Acest lucru va reduce timpul de încărcare, stresul și mortalitatea în timpul încărcării și transportului.

88. Accesul la apa potabilă trebuie asigurat în țarcuri pentru adăpost prin intermediul adăpătorilor ușor de curățat.

89. **Apa, dispozitivele cu aspersoare sau ventilația forțată** trebuie folosite la climă caldă în țarcuri pentru a răcori porcii.

90. Porcii pentru îngrășare nu trebuie legați cu mai mult de 24 de ore înainte de sacrificare.

Restricția alimentară trebuie să înceapă cu 10-12 ore înainte de încărcare, în cazul transporturilor cu o durată mai mică de 8 ore sau 5 ore înainte de transportul cu durată lungă care depășește 8 ore. Tabelul 2.3 ilustrează această practică.

Tabel 2.4. Perioada recomandată pentru restricția alimentară înainte de sosirea camionului

Durata de transport	Mai mici de 8 ore	Mai mari de 8 ore
Porcii pentru sacrificare	Minim 10 până la 12 ore	Minim 5 ore
Purcei	Minim 5 ore	Minim 5 ore

(întărcați și neîntărcați)		
Scroafe și mistreți aleși pentru sacrificare	Minim 10 până la 12 ore	Minim 5 ore
Porci de reproducție	Minim 5 ore	Minim 5 ore

2.4.2. Adecvarea pentru călătorie

Riscurile de bunăstare în timpul transportului sunt mai mari pentru animalele rănite sau bolnave. Porcii slabi au mai puține șanse să evite agresivitatea și sunt mai predispuși să-și piardă echilibrul în timpul opririlor bruște sau accelerațiilor sau schimbărilor de direcție ale vehiculului. Din acest motiv, este esențial ca toate animalele să fie verificate înainte de încărcare pentru a determina adecvarea pentru transport. Verificarea trebuie să includă o evaluare amănunțită a măsurătorilor pe animale în raport cu starea de sănătate și bunăstare a animalelor (observați 0.3 [Măsurători pe animale](#)).

Acest lucru va reduce riscul ca animalele trimise la transport să nu supraviețuiască călătoriei sau să sufere probleme grave de bunăstare.

Bunele practici privind adecvarea de a călători

Liniile directe legate în mod specific de adecvarea de a călători au fost recent convenite de către un consorțiu de părți interesate într-un document intitulat "Orientări practice pentru evaluarea adecvării pentru Transportul de porci" (UECBV et al., 2016). Mai jos sunt prezentate câteva dintre recomandările din acest document care ar trebui urmate:

91. Animalele nu trebuie transportate dacă sunt:

- incapabile să se miște sau să își păstreze echilibrul;
- prezintă dificultăți respiratorii;
- suferă de prolaps;
- sângerare abundentă și continuă;
- se află la sfârșitul sarcinii sau tocmai au născut.

92. Animalul care prezintă următoarele semne **trebuie examinat mai amănunțit** și trebuie luată decizia de a merge sau de a rămâne, pe baza probabilității de a simți durere și suferință, în timpul călătoriei:

- o Dificultate de mișcare;
- o Șchiopătat (minor sau grav);
- o Hernie (minoră sau gravă);
- o Mușcătură de coadă (minoră sau gravă);
- o Umflături;
- o Leziuni ale pielii;
- o Răni;
- o Scurgeri anormale;
- o Diaree;
- o Dificultăți de respirație;
- o Animale periculoase;
- o Animale cu deficiențe de vedere.

Practici mai bune privind adecvarea pentru a călători

93. Animalele gestante nu trebuie să se afle în ultima treime a sarcinii atunci când sunt transportate.

3. MANIPULAREA ȘI ÎNCĂRCAREA ANIMALELOR

3.1. INTRODUCERE

Încărcarea începe în momentul în care primul porc iese din țarcul al unei ferme, centrul de colectare sau punctul de control, este deplasat spre vehicul și se încheie atunci când toți porcii sunt în vehicul. Încărcarea este unul dintre momentele cele mai stresante pentru porciși are atât efecte fizice, cât și psihologice. Efectele fizice sunt legate, de exemplu, de agresivitatea în cazul regrupării, de oboseală și de potențiale răniri datorate distanțelor care trebuie parcurse și obstacolelor din boxe sau de pe drum. Stresul psihologic apare deoarece animalele sunt forțate să părăsească mediul familiar, fiind adesea manipulate de personalul necunoscut lor.

Cei doi factori principali de reducere a stresului care trebuie luați în considerare la încărcare sunt:

- o **Proiectarea facilităților fermei**și proiectarea rampei vehiculului;
- o Manipularea animalelor.

3.2 Facilitățile de încărcare

Proiectarea necorespunzătoare a facilităților de încărcare și descărcare crește riscul de alunecare, cădere, echimoze și răniri și stres suplimentar pentru animale, producând astfel o calitate scăzută a cărnii și pierderi economice. Proiectarea platformelor și a rampelor de încărcare ar trebui să **faciliteze încărcarea și descărcarea cu un minim de stres și de rănire a animalelor**. Trebuie evitate rampele de încărcare abrupte, de exemplu. Aceste rampe vor crește ritmul cardiac al porcilor: cu cât este mai abruptă rampa, cu atât mai mare este ritmul cardiac al animalelor. O rampă abruptă poate provoca, de asemenea, comportamente precum vocalizarea, refuzul de a se mișca, defecația, urinarea, alunecarea și fuga. Mai jos sunt enumerate practicile care vor sprijini bunele facilități de încărcare.

BUNELE PRACTICI LEGATE DE FACILITĂȚILE DE ÎNCĂRCARE

94. Panta rampei de încărcare ar trebui să aibă un unghi maxim de 20 grade, ceea ce echivalează cu 36,4 cm înălțime / 1 m lungime. A se vedea figura 3.1. În figura 3.2 este prezentat un exemplu de proiectare care permite încărcarea calmă și ordonată a porcilor.

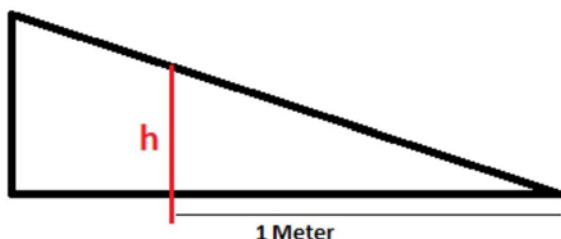

Figura3.1

Figura 3.2 Utilizarea unghiului corect al rampei de încărcare și a podelei antiderapante reduce cazurile de alunecare și cădere și facilitează operațiunile de încărcare fără probleme.

Figura3.2

95. **Nu trebuie să existe niciun spațiu** între sistemul de încărcare al autocamionului și platforma de beton a cheiului de încărcare al fermei, deoarece acest lucru crește riscul de rănire și de fracturi.

96. **Ramele portabile sau reglabile** trebuie echipate cu dispozitive de ancorare pentru a împiedica deplasarea rampei în timpul încărcării și descărcării.

97. Podeaua ar trebui să fie **antiderapantă**, iar compoziția acesteia trebuie să asigure că fecalele și urina au un efect limitat asupra alunecării.

98. Durata **timpului de încărcare trebuie să fie cât mai scurtă** posibil pentru a limita stresul porcilor, rănilor, pierderile aferente legate de calitatea cărnii și de mortalitate.

99. Trebuie să fie prezentă o sursă de lumină adecvată în compartiment și în zona de încărcare și trebuie să poată funcționa pe toată durata întregii etape de încărcare cumotorul camionului oprit.

100. Direcția luminii în timpul încărcării și descărcării trebuie să fie dinspre spate spre partea din față a animalelor.

101. În timpul încărcării/descărcării, animalele nu trebuie să se deplaseze dinspre zonele mai luminoase spre cele mai întunecoase, evitându-se contrastul de lumină, cum ar fi umbrele.

102. În cazul în care lumina este puternică, trebuie să se utilizeze un capac care să atenueze lumina.

103. Figurile 3.3 și 3.4 oferă exemple de rampe de încărcare conforme cu bunele practici.

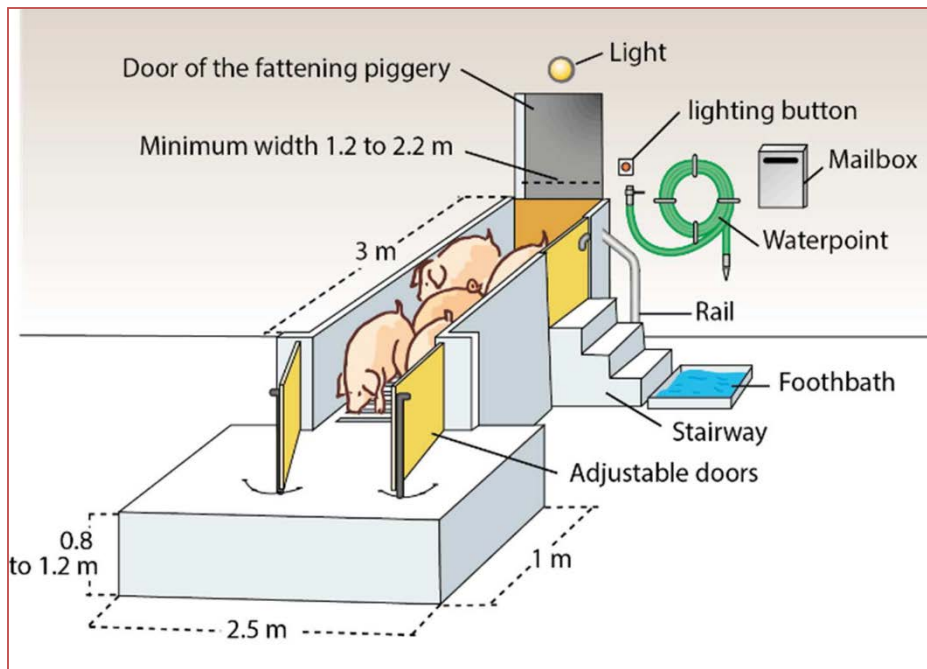

Figura 3.3 -Bunele practici de construcție a facilităților de încărcare

Figura 3.4 Chei de încărcare solide din beton la fermă, care poate facilita operațiunile de încărcare.

Practici mai bune legate de facilitățile de încărcare

104. **Rampa trebuie să fie solidă** și nu trebuie să se îndoie în timp ce animalele se deplasează pe rampă, deoarece acestea ar putea refuza să o folosească.

105. Zonele de circulație și căile de acces pentru camioane între intrare (a fermelor, centrelor de colectare, punctelor de control, abatoarelor), zonele de încărcare și

descărcare și parcare trebuie planificate în funcție de dimensiunile maxime pentru camioane, remorci și semiremorci și de dimensiunile razei de curbură (figura 3.5).

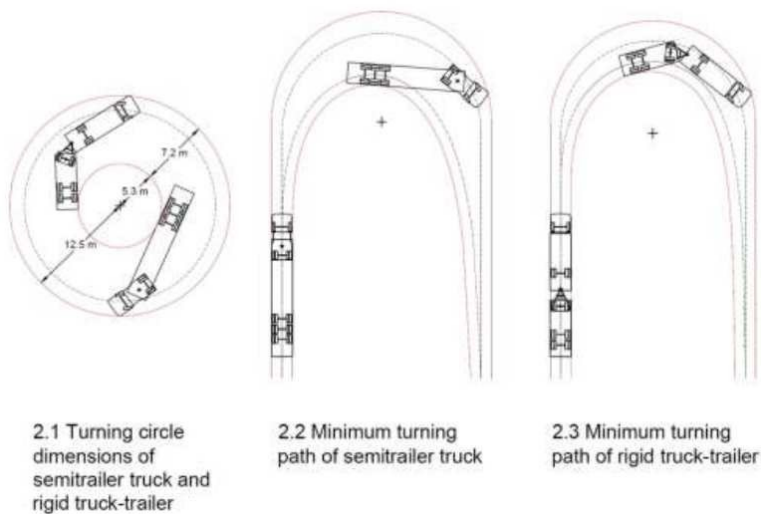

Figura 3.5 Raza de curbură a diferitelor tipuri de camioane pentru animale.

3.3 Manipularea în timpul încărcării

Este important să se înțeleagă efectele pe care interacțiunile umane le au asupra porcilor și a comportamentului porcilor. Intențiile unei persoane nu sunt întotdeauna înțelese de porci și acest lucru poate crea teamă și o reacție negativă față de manipulator. Această teamă poate fi redusă: porcii care au avut interacțiuni regulate și pozitive cu oamenii vor fi de obicei mai puțin temători și mai ușor de manipulat.

Frica porcilor nu este de dorit din punctul de vedere al îngrijitorului: **este mai dificilă deplasarea animalelor stresate**, deoarece acestea pot să se descurajeze sau să încerce să scape din cursă sau din țarc.

Manipularea și transportul necorespunzător al porcilor reprezintă o problemă importantă de reducere a profitului cu care se confruntă industria cărnii de porc din zilele noastre.

Dovezile de manipulare și/sau transport necorespunzător pot duce la pierderi de carcase pentru că trebuie eliminate porci cu echimoze sau pentru că carnea este de calitate redusă (palidă, moale și cu lichid (PSE) sau închisă, fermă și uscată (DFD)). Înțepăturile electrice au efect negativ asupra porcilor și cresc ritmul cardiac de 1,5 ori. De asemenea, acestea sunt asociate cu un nivel crescut de deteriorare a carcasei (SCAHAW, 2002).

Operațiunile de încărcare și descărcare trebuie efectuate în mod calm de către manipulatori experimentați, care înțeleg principiile "zonei de refugiu" a animalului (figura 3.6).

O zonă de refugiu sau zona de siguranță este spațiul din jurul unui animal în care acesta se simte în siguranță. Dacă animalul se îndepărtează ca reacție la un om care se apropie, înseamnă că a intrat în zona de refugiu. Punctul de echilibru se află de obicei la nivelul greabănelui animalului: toate speciile de animale se vor deplasa înainte dacă îngrijitorul se află în spatele punctului de echilibru. Acestea se vor retrage dacă îngrijitorul se află în fața punctului de echilibru. Dimensiunea reală a zonei de refugiu depinde de gradul de

îmbлъnzire al animalului. Se poate face o aproximare prin apropierea de animal și se poate observa la ce distanță se îndepărtează animalul.

Figura 3.6 Manipulare care utilizează comportamentul natural al animalelor și "zona de refugiu", accelerează operațiunile de încărcare, îmbunătățește bunăstarea animalelor și reduce pierderile economice datorate rănilor și echimozelor.

Un alt lucru de care trebuie să fim conștienți este faptul că porcii au o vedere cu unghi larg și pot vedea totul în jurul lor. Cu toate acestea, au un punct orb situat chiar în spatele lor. În cazul în care un îngrijitor se poziționează în acel loc, animalele pot deveni nervoase, deoarece nu pot vedea ce este ce se întâmplă. **Manipulatorii trebuie să încerce întotdeauna să evite acest "punct orb"** atunci când se apropie de animale. Vezi figura 3.7.

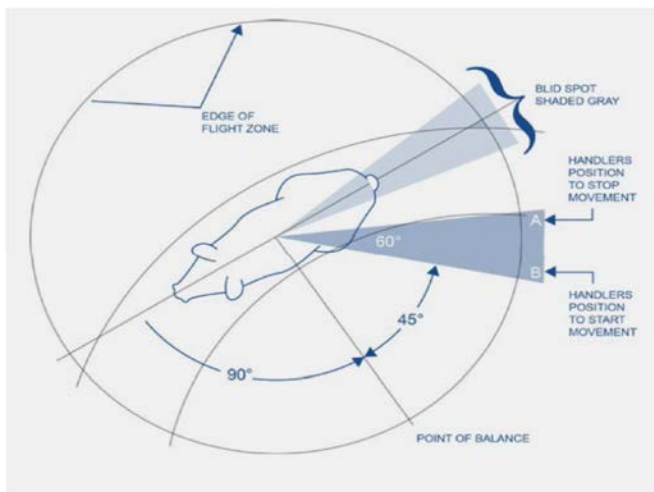

Figura 3.7. Câmpul vizual și zona de refugiu a porcilor

106. Timpul și stresul implicate în operațiunile de sortare și încărcare trebuie reduse cât mai mult posibil, iar între cele două operațiuni trebuie să se respecte o perioadă de odihnă. Durata etapei de încărcare nu trebuie să depășească treizeci de minute între primul porc și ultimul porc care intră în camion.

107. Scroafele și vierii maturi din punct de vedere sexual trebuie **manipulați separați** transportați în compartimente separate.

108. Trebuie utilizate **coridoare cu pereți masivi**. Coridoarele curbate vor îmbunătăți circulația animalelor, deoarece acestea nu vor putea să se uite în curbă pentru a vedea obstacolele.

109. Ar trebui evitate **treptele, îngustarea coridoarelor și curbele în unghi drept**.

110. Animalele vor fi încetinite de prezența obiectelor de pe pereții de pe traseu. (haine, șorțuri și pungii de plastic), de grilajele canalelor sau ale puțurilor de colectare a apei și de textura podelei de culoare neuniformă. **Acestea trebuie îndepărtate** înainte de utilizarea cursei.

111. Porcii sunt animale sociale și sunt mai puțin stresați în compania unor animale familiare. Prin urmare, trebuie **manevrați în grup** pentru a **minimiza stresul** și pentru a facilita deplasarea.

112. **Auzul porcilor** este bine dezvoltat și sunt sensibili la sunetele înalte, cum ar fi strigătele, sunetele metalice și fluierăturile. Aceste sunete trebuie evitate pentru a minimiza stresul, dar pot fi folosite ca ajutor la deplasarea animalelor reticente.

113. Porcii sunt **sensibili la lumina puternică** și le trebuie câteva minute pentru a se adapta la schimbările de lumină, de exemplu atunci când trec de la lumina zilei la întuneric în camion. Aceștia pot fi opriți de lumina care se reflectă pe rampa camionului sau pe orice echipament metalic strălucitor.

Prin urmare, este necesar să se evite contrastele de lumină sau, dacă acest lucru nu este posibil, să se dea timp animalelor să se adapteze.

114. Pentru a reduce câmpul de vizibilitate al porcilor și posibilitatea de a se întoarce rapid înapoi, se poate folosi **un panou sau tablă de sortare** pentru deplasarea porcilor.

115. În cazul în care un animal se oprește și refuză să meargă mai departe, trebuie aplicată următoarea procedură:

- comportați-vă cu calm și lăsați animalul să se liniștească;
- verificați dacă animalul nu este bolnav, rănit sau inapt pentru transport. Dacă este, îndepărtați-l din cursă și decideți asupra modului de acțiune;
- verificați dacă există obstacole pe traseu și îndepărtați-le. Verificați dacă există contraste luminoase și reglați iluminatul în consecință. Dacă toate acestea nu sunt posibile, acordați timp pentru ca animalul să se obișnuiască cu obstacolul;
- încurajați porcii să avanseze folosind următoarele instrumente sau dispozitive similare, dar numai spre o zonă liberă în față (figura 3.8):
- un zornăitor sau un agitator din plastic (zgomot);
- un steag de nailon;
- o pelerină de matador;
- o panglică de plastic.

116. Lovirea cu mâna sau cu bastonul trebuie evitate și nu trebuie aplicată niciodată la o parte sensibilă a corpului, de exemplu, în jurul ochilor și organelor genitale, în jurul burții sau al picioarelor.

117. Nu ar trebui să se folosească un electroșoc electric, decât ca ultimă opțiune și numai dacă drumul de urmat este liber. Șocurile nu trebuie utilizate în mod repetat dacă animalul nu răspunde. Nu trebuie să se utilizeze niciodată electroșocuri pe porci bolnavi sau răniți.

Practici mai bune la manipularea în timpul încărcării și descărcării

118. Porcilor trebuie să li se permită să se deplaseze spre rampa de încărcare cu viteza lor **obișnuită de mers**. Vitezele mai mari vor cauza pierderea echilibrului, alunecarea și căderea.

119. Orice distragere a atenției în timpul cursei, cum ar fi lanțurile care se agită, plasticul batant sau frânghiile care se balansează sau alte obiecte în mișcare trebuie îndepărtate.

120. Zgomotul trebuie limitat la un nivel minim. Țipetele sau strigătele în timpul încărcării și descărcării trebuie evitate.

121. **Nu trebuie să se utilizeze deloc bastoane electrice pentru a muta animalele.**

4. Deplasarea

4.1. Introducere

Cu cât călătoria este mai lungă, cu atât mai mare este riscul ca bunăstarea să fie afectată în mod negativ. Există patru aspecte principale ale transportului de animale, care au un impact din ce în ce mai mare asupra bunăstării pe măsură ce durata transportului crește. Acestea se referă la **starea fiziologică a animalului, la hrănire și la adăpare, odihna și mediul termic**. În cazul în care porcii sunt în formă, sunt pregătiți corespunzător pentru călătorie și călătoria a fost bine planificată, ca porcii vor ajunge la destinație într-o stare bună de bunăstare și vor fi capabili să se recupereze rapid după descărcare și după o perioadă de odihnă relativ scurtă.

4.2 Conducerea vehicolului

Șoferii joacă unul dintre cele mai importante roluri în transportul de animale. De obicei, trebuie să-și asume responsabilitatea pentru bunăstarea animalelor pe drum. Modul în care conducătorii auto operează vehiculele, timpul investit pentru a verifica bunăstarea animalelor și modul de pregătire pentru a face față situațiilor de urgență influențează în mare măsură rezultatul transportului de animale pe autostradă.

În timp ce se află într-un vehicul în mișcare, toate animalele se străduiesc să își mențină echilibrul și să evite contactul cu alte animale. Dacă nu se asigură o conducere lină, animalele își pot pierde echilibrul. În plus, conducerea accidentată are un impact negativ asupra bunăstării animalelor și va crește de asemenea, stresul impus și riscul de rănire al animalelor. Principalele deficiențe de bunăstare legate de calitatea conducerii includ pierderea echilibrului. La porci, acesta este un factor de stres relevant legat de transport, deoarece **conducerea neregulată îi obligă pe aceștia să facă în permanență manevre de ajustare a posturii**, pentru a-și menține echilibrul și a evita căderea.

Există o relație strânsă între abilitățile de conducere și nivelul de stres asupra animalelor, și, de asemenea, randamentul activității de transport. Obiceiurile de conducere echilibrate și consecvente permit animalelor să se relaxeze mai mult în timpul unei călătorii decât o conducere dură și neregulată. Studiile științifice au arătat că nu numai că un stil de conducere dur crește stresul măsurabil asupra animalelor transportate, ci și scade semnificativ calitatea cărnii. S-a constatat că există o diferență de 20% în ceea ce privește eficiența combustibilului între conducerea pe un drum plat la viteze neregulate de până la 100 km/h, în comparație cu o viteză de siguranță uniformă, controlată de 80 km/h. Dacă întâlniți un șofer mai lent pe un drum fără posibilități de depășire, așezați-vă relaxat și adoptați un ritm constant, decât să riscați o situație pe care nu o puteți controla.

Principiile de ținută de drum ale unui autovehicul de mare tonaj (HGV) și capacitatea unui animal de a fi sigur pe picioare sunt aceleași. Cu toate acestea, șoferul are control total asupra vehiculului, dar un control parțial asupra animalului. Șoferii compensează această lipsă parțială de control prin aplicarea cunoștințelor privind modul în care se va comporta un animal în anumite condiții. Animalele transportate au o presiune mai mare pe picioare decât încărcătura de pe pneurile vehiculului, iar acestea vor depune eforturi pentru a

rămâne în picioare. Cu cât efortul de menținere a echilibrului este mai solicitant, cu atât mai mare va fi stresul la care vor fi supuse.

O **frânare lină** ajută animalele să se mențină în picioare cu un efort minim.

Frânarea dură are ca rezultat un stres mai mare, ceea ce poate duce la o bunăstare proastă a animalelor, ceea ce afectează calitatea cărnii.

Bunele practici înainte și în timpul conducerii

122. Conducătorii auto trebuie să recunoască condițiile dificile în care lucrează. Există foarte puțini șoferi de pe șosea care necesită mai multe abilități decât cei care transport animale. Transportatorii de animale vii au un vehicul cu un centru de greutate ridicat și o încărcătură care este vie și care nu este legată.

123. **Evitați frânarea dură.**

124. Încercați să utilizați o **acelerație constantă.**

125. Verificați dacă frânele și sistemele de frânare sunt reglate corespunzător.

126. Folosiți **frâna de motor** sau **retarderul**, dacă este montat.

127. Montați sistemul de frânare automată **antiblocare.**

128. Deși trebuie să respecte un orar strâns, șoferii trebuie să telefoneze înainte dacă întâmpină probleme pe drum, în loc să pună presiune asupra animalelor, asupra vehiculului și pe ei înșiși.

129. Șoferii care respectă următoarele proceduri vor contribui la asigurarea sosirii în condiții bune a animalelor:

a) **Porniți încet** și evitați opririle rapide. Pornirea și opririle rapide, luarea curbilor prearepede, etc. vor lovi animalele;

b) **Mențineți în mișcare vehiculele încărcate cu animale**, în special pe timp de caniculă. Acest lucru va menține un flux de aer constant care va asigura temperatura de răcorire a animalelor și va preveni acumularea de gaze de la deșeurile animalelor;

c) Planificați **opriri periodice în timpul transportului**, pentru a verifica bunăstarea animalelor (Există vreun animal în cădere? Există animale care par bolnave? Sunt prea reci sau supraîncălzite?);

d) Efectuați **inspecții de securitate a vehiculului** atunci când verificați animalele în timpul unei opriri. Asigurați-vă că compartimentele cu încărcătura sunt la locul lor și sigure, că ușile remorcii sunt bine închise și că așternutul este suficient;

e) Fiți **pregătiți să luați decizii sau să primiți instrucțiuni** cu promptitudine cu privire la modul de îngrijire al animalelor în funcție de schimbarea condițiilor meteorologice.

Practici mai bune atunci când conduceți

130. Conducătorii auto trebuie să încerce să reducă la minimum timpul în care remorcile care conține animale sunt **lăsate nesupravegheate**, în special atunci când există un risc real sau semnificativ pentru bunăstarea animalelor.

131. Conducătorii auto trebuie să **evite traficul la orele de vârf** atunci când este posibil.

132. Conducătorii auto trebuie să se asigure că, în timpul controalelor rutiere, au **prioritate față de alte vehicule**. Prioritatea trebuie acordată în interesul bunăstării animalelor.

133. Conducătorii auto trebuie să solicite prioritate în cazul întârzierilor cauzate de accidente.

134. Ar trebui să existe un audit de rutină al mijloacelor de transport și al practicilor transportatorilor, care să stabilească dacă:

a) șoferul cunoaște **acțiunile de urgență** și le are la dispoziție în cabina sa;

b) **remorca este în stare bună** (părțile laterale, podeaua, rampele și porțile);

- c) șoferul **pleacă în termen de 15 minute** după încărcarea animalelor;
- d) șoferul cunoaște **cerințele unităților** pentru adăpost și așternut;
- e) este disponibilă **apă suficientă** pentru adăparea animalelor;
- f) șoferul are posibilitatea de a regla **ventilația** remorcii în timpul călătoriei, dacă este necesar;
- g) **comportamentul porcilor** este verificat în timpul perioadelor de odihnă (de exemplu, respirația, gâfâială).

4.3 Controlul climatizării

Porcii transportați pe o durată lungă pot suporta o expunere **prelungită la căldură extremă sau frig**, sau pot suporta schimbări climatice radicale care pot crește stresul de transport. În timpul sezonului cald, ratele de ventilație trebuie să fie ridicate pentru a menține temperatura în interiorul zonei termoneutrale a animalelor. Calitatea aerului nu ar trebui să constituie o problemă datorită fluxului mare de aer cald. În timpul sezonului rece, ratele de ventilație vor fi mai mici (pentru a menține o temperatură neutră) și este probabil ca calitatea aerului să se deterioreze.

În timpul călătoriei, șoferul **trebuie să fie vigilent pentru a observa orice lucru care poate merge prost**, inspectând porcii, după cum este necesar, și acționând dacă apare o problemă care afectează animalele. Pentru a realiza acest lucru, este preferabil să se facă opriri frecvente pentru inspecție în timpul călătoriei, în special atunci când este vorba de călătorii lungi. Confortul termic în camion poate fi evaluat prin observarea respirației dispneice animalelor (ceea ce indică faptul că temperatura este prearidată). Acest lucru poate fi observat, de asemenea, în cazul unei supraîncărcări sau al unei ventilații deficitare în camion. Ghemuirea porcilor indică faptul că animalele le este frig.

Bunele practici pentru controlul climei

135. Atunci când sunt în mișcare, aerul tinde să se deplaseze dinspre partea din spate spre partea din față a vehiculului. **Ventilația (mecanică) este mai eficientă decât ventilația pasivă**- în special în vehiculele staționate. Pe vreme caldă, evitați parcare în lumina directă a soarelui pentru perioade prelungite de timp. Dacă este posibil, parcați vehiculele cu ventilație pasivă în unghi drept față de vânt, cu suficiente deschideri, pentru a optimiza circulația aerului prin container.

136. Trebuie să fie disponibilă **o ventilație suficientă** în orice moment în timp ce animalele se află într-un vehicul.

137. **Nu lăsați niciodată o remorcă/semiremorcă** cu animale la bord fără ventilație și un însoțitor în apropiere.

138. În condiții de temperaturi ridicate, se recomandă reducerea la minimum a numărului de opriri. În caz contrar, atunci când este posibil, remorca trebuie parcată într-o zonă care să asigure umbră și care să permită brizei să treacă prin părțile laterale ale remorcii și rampa de încărcare trebuie deschisă (figura 4.1). Nu parcați în apropierea altor vehicule din cauza potențialului de reducere a fluxului de aer și de creștere a riscului de transfer al bolii.

139. Condițiile meteorologice și, în special, **condițiile de temperatură trebuie luate în considerare atunci când se efectuează opriri neprogramate** sau la parcare a vehiculului, inclusiv la selectarea locurilor de parcare sau a locurilor pentru pauzele șoferului.

Figura 4.1 Pe timp de caniculă, autocamioanele trebuie parcate la umbră, cu clapetele laterale sau obloanele complet deschise pentru a permite circulația liberă a aerului în interiorul compartimentului pentru porci. Sistemul de ventilație care trebuie să fie

disponibil în camioane pentru transporturile pe distanțe lungi trebuie să fie întotdeauna activat în timpul opririlor.

Practici mai bune pentru controlul climei

140. Șoferii trebuie să se asigure că **ventilația este adecvată în TOATE momentele** pentru a menține condițiile termice adecvate și calitatea aerului la bordul vehicolului / remorcii.

141. Comportamentul animalelor și distribuția spațială în interiorul containerului trebuie monitorizate și se iau măsuri corective când se constată orice comportament anormal asociat cu o ventilație inadecvată și înregistrată.

142. Se iau măsuri și se documentează dacă animalele prezintă semne de supraexpunere la gazele nocive, cum ar fi lăcrimarea ochilor, secreții nazale și tuse, vomă, tulburări de vedere, pentru a proteja animalele, pentru a îmbunătăți ventilația sau pentru a reduce nivelul de gaze nocive.

143. Pe vreme rece, acțiunile de remediere care trebuie aplicate atunci când animalele prezintă semne că le este prea frig includ (a se vedea și figura 4.2):

- Reducerea spațiului alocat dacă animalele au mai mult decât spațiul minim permis (de exemplu, animalele de reproducție);
- Furnizarea de așternut sau izolație suplimentară;
- Creșterea protecției împotriva intemperiilor pentru animalele aflate în vehicule;
- Amânați călătoria până când se înregistrează temperaturi mai ridicate;
- Protejați animalele de răceala vântului pe timp rece prin ajustarea clapetelor sau ferestrelor și prin utilizarea de folii de protecție, ținând cont de cerințele de ventilație;
- Restricționați circulația aerului prin camioane prin utilizarea capacelor laterale pentru a bloca parțial circulația aerului prin remorci. Aveți grijă să mențineți o ventilație adecvată;
- Mențineți animalele cât mai uscate posibil. Expedierea animalelor umede poate cauza moartea din cauza vântului rece;
- Protejați animalele de expunerea prelungită la ploaia înghețată și la polei;
- Precipitațiile sub această formă pot fi mortale pentru animale;
- Preîncălziți vehiculele prin utilizarea de încălzitoare înainte de încărcare, în special pentru animalele tinere;
- Preîntâmpinați înghețarea adăpătoarelor și/sau a conductelor de apă prin utilizarea de încălzitoare sau adăugarea de amestecuri (disponibile în comerț), cum ar fi glicerina și glucoza în alimentarea cu apă

Temperatura în perioada rece în camionul pentru porci, prin reducerea deschiderii clapetelor laterale

Încărcare ----- Descărcare

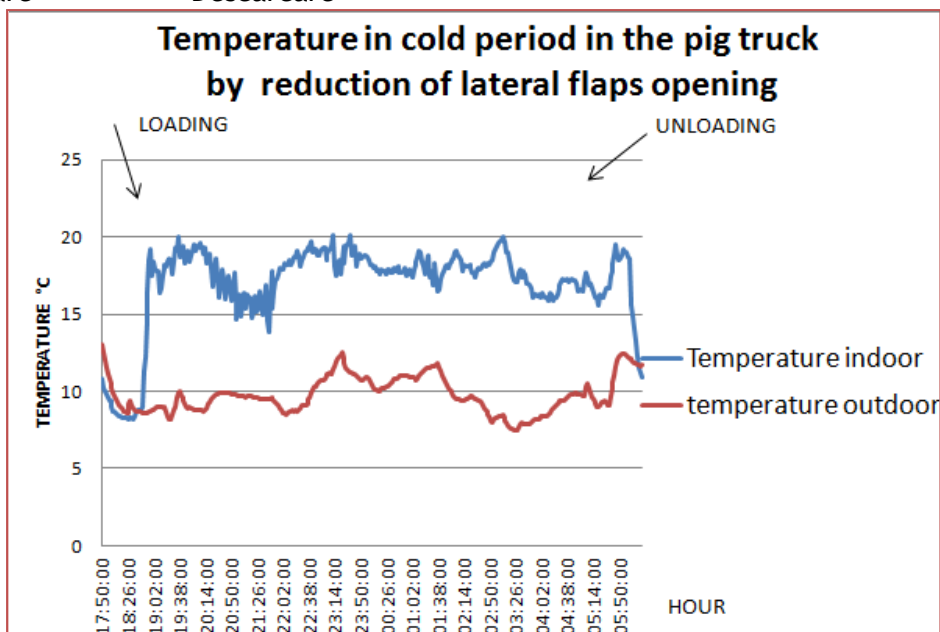

Figura 4.2 Pe vreme rece, porcii pot suferi de stresul provocat de frig. Graficul arată modul în care reducerea deschiderii rapide a clapetelor laterale permite creșterea temperaturii în interiorul unui camion în mișcare. Alte măsuri de remediere pentru a reduce stresul de frig includ: reducerea deschiderii clapetelor de aerisire pe partea cu vânt și deschiderea pe cealaltă parte, în timpul opririlor; adăugarea de ventilatoare suplimentare, panouri de intemperii, dacă sunt disponibile, pentru a proteja porcii de vânt sau de ploaia înghețată.

144. Pe vreme caldă, animalele trebuie inspectate cu fiecare ocazie pentru a detecta semnele de stres termic. Acțiunile de remediere care ar trebui aplicate atunci când animalele prezintă semne de căldură excesivă includ:

- Creșterea spațiului cu cel puțin 30% - o decizie care trebuie luată înainte de începerea efectivă a încărcării și cu luarea în considerare a riscului mai mare de pierdere a echilibrului
- Furnizarea de apă sau soluții electrolitice
- Creșterea ventilației
- Utilizarea de vehicule cu climă controlată (a se vedea figura 4.3)
- Amânarea călătoriei până la temperaturi mai scăzute, de exemplu, pe timp de noapte
- Furnizarea de apă potabilă animalelor cât mai des posibil

Figura 4.3 Vehiculele cu climă controlată și monitorizare automată permit un control mai ușor și mai precis al parametrilor de temperatură și de ventilație în interiorul compartimentului pentru animale.

4.4 Îngrijirea animalelor bolnave sau rănite

Animalele trebuie transportate astfel încât fiecare animal să poată fi observat în timpul călătoriei pentru a se asigura siguranța și bunăstarea. Observațiile directe în timpul opririlor sunt importante, dar **înregistrările video** ale compartimentelor pentru animale pot fi, de asemenea, de ajutor.

După cum se indică în capitolul 0.3 Măsuri bazate pe animale, sunt **utilizămii mulți indicatori** pentru a identifica situațiile stresante.

- animale agitate, care vocalizează și se luptă în timpul călătoriei sau în timpul opririi (de ex. porci înțepeniți sub ceilalți, porci călcați în picioare)
- utilizarea spațiului (în condiții de căldură, porcii folosesc tot spațiul, în condiții de frig animalele se îngheșuie; a se vedea și figura 4.4) și postura porcilor (mersul pe jos, poziția de șezut, de dormit)
- tusea (la opriri)
- porci gâfâind în condiții de căldură extremă: un indicator clar al stresului termic (a se vedea figura 4.5)
- o evaluare a stării de sănătate a animalelor la sosire (a se vedea capitolul 2.4.2 privind Aptitudinea de a călători)
- curățenia porcilor în timpul călătoriei, inclusiv prezența sângelui, spuma din gură și secrețiile.

Figura 4.4 Dacă porcii se ghemuiesc, prezintă semne de stres provocat de frig. Măsurile de remediere includ reducerea deschiderilor și ajustarea temperaturii interioare sau utilizarea unei cantități mai mari de material de așternut (de exemplu, rumeguș) pentru a crește izolarea podelei.

Figura 4.5 Porcii care gâfâie prezintă semne de stres termic. Acțiunile de remediere includ măsuri precum deschiderea imediată a tuturor obloanelor laterale, pornirea ventilației mecanice, dacă este disponibilă, și pulverizarea apei.

Bunele practici

145. Șoferul trebuie să ia măsuri adecvate în ceea ce privește animalele bolnave și rănite în timpul călătoriei. Acestea sunt descrise în tabelul 4.1.

Tabelul 4.1 Acțiuni necesare pentru a aborda efectele negative privind sănătatea și bunăstarea precare

Efecte negative	Observații	Acțiune/Precauție
Foame	Pierdere în greutate (în călătorii lungi)	Nu se recomandă hrănirea porcilor în camion în timpul transportului, deoarece aceștia suferă de rău de mișcare. Perioada de privare de hrană în ferme înainte de încărcare trebuie adaptată în funcție de durata planificată a călătoriei, pentru a evita foamea excesivă și pierderea în greutate (a se vedea, de asemenea secțiunea 2.4.1).
Deshidratare	Setea extremă, piele încrețită, membrane congestionate care prezintă mucus	Porcii trebuie să aibă acces permanent la apă în timpul călătoriei. Furnizați apă proaspătă, nu prea rece
Lipsa de confort în timpul odihnei	Porci murdari. Animale care stau în picioare tot timpul, niciun animal nu stă întins	Așternut Reglați dimensiunea țarcului în funcție de porcii transportați Adaptați ventilația prin reglarea ventilației forțate și/sau intrarea obloanelor laterale
Ventilația slabă	Hiperventilația neobișnuită a porcilor cu gura deschisă și respirația frecventă	Se verifică ventilația, se asigură o ventilație suficientă a porcilor, verificați temperatura interioară. Deschideți toate obloanele laterale și porniți ventilația forțată, dacă este disponibilă. Evitați să opriți camionul într-un loc fierbinte (de ex. un loc înșorit)
Stresul provocat de căldura excesivă	Resăpirația dispneică	Deschideți imediat toate obloanele laterale și porniți ventilația mecanică, dacă este disponibilă. Poate fi necesară împrăștierea de apă în cazul temperaturilor

		foarte ridicate pentru a răci porcii din camion
Stresul de frig	Frisoane, culoarea pielii	Reduceți deschiderea și controlați temperatura în interior. Utilizați mai mult material de așternut (de ex. rumeguș) în timpul perioadei reci pentru a crește izolarea podelei în contact cu porcii.
Epuizare	Apatia, reticența față de mișcare, prostrație, colaps, mortalitate	Cereți asistență veterinară
Boală	Prostrație, colaps, mortalitate, secreții oculare și nazale anormale, respirație anormală, diaree, sânge în fecale	Cereți asistență veterinară
Leziuni și durere	Șchiopătat, reticență la mișcare, postură anormală a corpului, leziuni ale pielii, articulații și picioare inflamate	Solicitați asistență veterinară. Încercați să separați animalul (animalele) rănit(e), în caz contrar, descărcați-le din vehicol.
Ușurință de mișcare	Alunecare și cădere	Asigurați aderența pe podeaua autocamionului, a rampei și/sau căii de acces la boxa de odihnă. Reduceți pe cât posibil panta rampei (a se vedea de asemenea secțiunea 3.2). Platforma de încărcare trebuie să aibă aceeași înălțime cu Primul etaj al camionului. Manipulați porcii în grupuri și oferiți timp suficient pentru ca aceștia să se deplaseze în siguranță.
Frica	Vocalizarea fricii, fuga, reticență la mișcare	Manipularea animalelor cu calm. Verificați orientarea luminii la descărcare (a se vedea și secțiunea 3.2). Grupurile de porci trebuie

		menținute stabile în timpul încărcării
Izolare și suferința asociată	Leziuni cutanate, lupta între animale	Evitați amestecarea cu animale necunoscute.
Rău de mișcare	Porcii sunt ușor stresați și pot vomita și muri în timpul transportului	Sunt necesare o perioadă de privare de hrană înainte de încărcare și de transport (minimum 6-12 ore de pauză de hrană înainte de încărcarea la fermă este o practică obișnuită, dar care trebuie adaptată la durata călătoriei).

4.5 Necesarul de apă și hrană

Apa este necesară pentru a evita deshidratarea și pierderile de greutate în camion. Nu se furnizează furaje în timpul transportului în camion pentru a evita răul de mișcare și vărsăturile. În timpul călătoriilor foarte lungi, porcii sunt hrăniți în posturi de control după 24 de ore de transport.

Este necesar un sistem de adăpare pe vehicule pentru călătoriile lungi pentru a evita setea, deshidratarea și pierderea în greutate. La posturile de control, porcii se pot odihni, pot fi hrăniți și adăpați, pentru a se reface suficient de mult pentru a-și continua călătoria.

Bunele practici privind intervalele de odihnă, adăpare și hrănire

146. Din motive sanitare, porcii de reproducție ar trebui să fie hrăniți la posturile de control cu furaje familiare aduse de la ferma lor de origine.

147. Asigurați-vă că porcii au posibilitatea de a găsi apă în timp ce se află în camion.

148. Alimentarea cu apă trebuie verificată cel puțin o dată pe zi, și cel puțin de două ori pe zi în perioadele fierbinți sau pe vreme foarte rece, pentru a se asigura că cerințele porcilor pot fi satisfăcute.

4.6 Situații de urgență

Situațiile de urgență sunt prin definiție neașteptate și necesită o acțiune imediată. Este important ca șoferii sau alte persoane responsabile să aibă un plan cu privire la ceea ce trebuie să facă, în cazul unei situații de urgență. Planul trebuie să includă o serie de numere de telefon de urgență, de exemplu pentru a obține asistență veterinară.

Practici mai bune

149. În cazul unei defecțiuni mecanice a tractorului, trebuie determinată natura defecțiunii și ar trebui să se estimeze cât timp vor dura reparațiile. În cazul în care reparațiile nu pot avea loc la locul defecțiunii sau dacă acestea vor dura o perioadă de timp prelungită, trebuie folosit un alt tractor. Se iau în considerare numeroși factori atunci când se stabilește cât timp pot fi lăsați în siguranță porcii pe o remorcă staționară:

- o Vremea - (de exemplu, porcii se vor descurca bine pe o remorcă timp de patru ore în condiții de umiditate scăzută și pe vreme răcoroasă.
- În condiții de căldură și umiditate extreme de vară, vor suferi de stres termic destul de repede),
- o Starea de sănătate a animalelor,
- o Vârsta animalelor,
- o Timpul scurs de la ultima hrănire și adăpare,
- o Locația întârzierii (de exemplu, zonă rurală vs. autostradă),
- o Ora din zi,
- o Siguranța animalelor în locația actuală.

150. În cazul unui accident, transportatorul trebuie:

- a. **Să sune la numărul național de urgență rutieră** dacă accidentul are loc pe un drum public sau dacă este necesară asistența de urgență pentru un accident în cadrul fermei. Informați operatorul de:
 - o Locația accidentului,
 - o Faptul că aveți animale la bord,
 - o Starea animalelor care se află în libertate,
 - o Orice pericole cunoscute.
 - b. Așezați dispozitivele de avertizare de urgență în termen de 10 minute de la producerea accidentului.
 - c. Sunați **persoana de contact desemnată de companie**. Dacă compania are o listă de verificare a comunicării privind accidentele, notificați în listă. În caz contrar, informați dispecerul cu privire la locația accidentului, dacă există răni, starea animalelor, poziția remorcii, numărul de vehicule implicate și dacă primii respondenți sunt deja la fața locului.
 - d. Sunați alte persoane de contact desemnate în conformitate cu protocolul companiei. Acestea ar putea include dar fără a se limita la companiile de asigurări pentru încărcătură și pentru vehicul și destinație. Furnizați-le aceleași informații.
 - e. Dacă tractorul și/sau remorca sunt avariate și nu se pot deplasa, treceți la punctul g.
 - f. Dacă daunele sunt minore, remorca este în poziție verticală și nu există răniți, faceți fotografii și înregistrați numele și adresele celorlalte persoane implicate și ale martorilor.
 - g. **Adunați toți porcii liberi de pe șoseași** deplasați-i într-o zonă cât mai îndepărtată de trafic.
 - h. Localizați trusa de raportare a accidentului și aparatul foto. Faceți fotografiile ale accidentului cât mai curând posibil. Fotografiile trebuie să includă fotografiile ale stării drumului, ale pagubelor vehiculului, poziției remorcii, locului general al accidentului, urmelor de derapaj, curbelor, intersecțiilor și a locului în care vehiculul a ieșit de pe șosea (dacă a ieșit).
 - i. Asigurați **cât mai multă protecție și confort** pentru animale.
 - l. La sosirea primilor intervenienți, transportatorul trebuie să îi informeze cu privire la detaliile accidentului, inclusiv rănilor umane, starea animalelor libere, orice pericole cunoscute și planul de intervenție în caz de urgență al companiei. Dacă este disponibil, transportatorul trebuie să informeze autoritățile dacă o remorcă de salvare a companiei și personalul de manipulare a animalelor sunt pe drum și ora estimată de sosire a acestora. Transportatorii trebuie să respecte lanțul de comandă în orice moment.
151. Porcii care au fost răniți în timpul transportului trebuie uciși în mod uman pentru a preveni alte dureri sau suferințe. Acest lucru este valabil în special în cazul în care este posibil să existe o întârziere inacceptabilă în tratarea sursei durerii, atunci când durerea este netratabilă sau în cazul în care transportul animalului ar agrava starea de sănătate într-o măsură semnificativă. **Trebuie chemat un medic veterinar pentru a lua această decizie și pentru a ucide animalul în mod uman.**

5. Descărcarea animalelor

5.1. Introducere

Descărcarea începe odată cu sosirea camionului în zona de descărcare a destinației finale și se încheie atunci când toate animalele sunt prezente pe platformă sau în adăpost. Este o

fază importantă a procesului de transport și reprezintă o situație stresantă pentru animale din cauza schimbărilor rapide a mediului lor. Porcii sosesc adesea stresați și oboseți la un post de control sau la destinația lor finală. Proiectarea zonei de descărcare, precum și abilitățile de manipulare ale personalului trebuie să contribuie la reducerea stresului pe cât posibil.

Zonele de descărcare trebuie să fie sigure și să ofere o cale largă, liberă și directă de la vehicul până la țarcurile de adăpostire și trebuie să fie prezent personal suficient pentru a descărca porcii cât mai curând posibil imediat ce sosește camionul.

Ca și în cazul încărcării, opțiunile care reduc unghiul rampelor vor reduce stresul și riscul de rănire al porcilor.

Mișcările grupurilor mici de porci sunt mai ușoare în comparație cu cele ale grupurilor mari, deoarece șoferul poate ajunge la toți porcii din grup cu mai puțină dificultate: bunăstarea este mai bună dacă compartimentele sunt descărcate unul câte unul. Contrar așteptărilor, utilizarea baghetelor electrice mărește timpul necesar pentru descărcarea unui vehicul, în comparație cu descărcarea calmă a boxelor fără baghete electrice. Este mai bine să se utilizeze platforme de conducere cu greutate mică.

În timpul descărcării, porcii trebuie observați cu atenție, pentru a verifica starea lor generală și semnele de suferință și/sau de sănătate afectată. Măsurile pentru animale sunt menite să urmărească apatia, ochii apoși, febră, respirația accelerată, respirație anormală, postura anormală, imobilitatea, decolorarea pielii, oboseala, reticenta la mișcare și dificultatea în menținerea echilibrului. Pentru mai multe informații despre măsurile relevante pentru animale, consultați [Capitolul 0.3.](#)

5.2 Proiectarea zonei de descărcare

Zonele de descărcare trebuie să fie sigure și să ofere o cale largă, liberă și dreaptă de la vehicul până la boxele de exploatație. Practicile bune și superioare legate de proiectarea facilităților pentru descărcarea porcilor sunt descrise la punctul [3.2 Facilitățile de încărcare.](#)

Bunele practici

152. Cheiul de descărcare nu trebuie să fie înclinat și nici alunecos și trebuie să ofere siguranță animalelor.

Practici mai bune

153. Numărul rampelor de descărcare de la o unitate de sacrificare trebuie să țină seama de viteza cu care sunt sacrificate animalele. A se vedea tabelul 5.1.

Tabelul 5.1 Numărul rampelor de descărcare în raport cu producția abatorului

Număr de porci/oră la abator	<200	400	600	800	1400
Numărul minim de rampe	2	4	6	8	14

154. Pentru autocamioanele mici, trebuie utilizată o rampă specială cu pante reduse.

155. Locurile de adăpostire trebuie să aibă podele placate cu piatră sau gresie și trebuie echipate cu dușuri sau dispozitive de apă cu brumizare.

5.3 Îngrijirea animalelor la descărcare

Descărcarea porcilor poate provoca stres și disconfort grav. Este important ca în timpul descărcărilor să se asigure o îngrijire adecvată animalelor, în special atunci când acestea au suferit răni în timpul transportului.

Bunele practici privind îngrijirea în urma descărcării

156. Animalele trebuie verificate pentru a se asigura că sunt apte și că nu au fost rănite în timpul călătoriei.

157. Animalele trebuie să aibă **acces la hrană și apă**, cu excepția cazului în care acestea sunt descărcate la un abator pentru a fi ucise într-un interval scurt de timp.

158. Șoferul unui vehicul trebuie să se asigure că **zona în care a descărcat porcii în** este **sigură** și că aceștia nu pot fugi după plecarea acestuia (acest lucru este deosebit de important, dacă nu există o persoană responsabilă cu primirea animalelor la destinație).

159. Șoferul trebuie să se asigure că toate documentele relevante însoțesc animalele la locul de sosire.

160. În abatoare, **condițiile de bunăstare** a fiecărui lot de animale trebuie să fie evaluate sistematic de către responsabilul cu bunăstarea animalelor sau de către o persoană care raportează direct responsabilului cu bunăstarea animalelor la sosire, pentru a identifica prioritățile, în special prin determinarea animalelor care au nevoi specifice în materie de bunăstare și a măsurile corespunzătoare care trebuie luate.

161. În cazul în care este necesară **uciderea de urgență a porcilor**, aceasta se face cu promptitudine, în condiții de siguranță și în mod uman.

162. Sacrificarea animalelor ca urmare a rănilor sau bolilor, depistate în momentul descărcării trebuie efectuate de către personalul calificat și prin metodele de ucidere stabilite în **Regulamentul 1099/2009 privind protecția animalelor în timpul uciderii**.

163. Personalul implicat în operațiunile de ucidere și în operațiunile conexe și responsabilul cu bunăstarea animalelor trebuie să furnizeze un certificat de competență.

164. În cazul în care nu este sigur că un porc este mort, trebuie utilizată o metodă aprobată imediat pentru a ucide animalul rapid și uman. Dacă este necesar, se poate recurge la sângerare sau la o altă tehnică pentru a asigura moartea porcilor inconștienți.

Practici mai bune de îngrijire după descărcare

165. În urma călătoriei, **șoferul trebuie să ofere feedback cu privire la bunăstarea porcilor** expeditorului de porci.

166. Uciderea umană trebuie realizată cu un număr minim de persoane prezente pentru a evita întreruperea activității.

167. Porcii trebuie **manipulați cu grijă și restricționați în mod corespunzător**, astfel încât să nu fie tulburați sau alarmați inutil în timpul uciderii. În cazul în care porcii sunt capabili să meargă, aceștia trebuie îndreptați să alerge și să se îngrămădească cu alți porci.

5.4 Curățarea și dezinfectarea vehiculelor după descărcare

Măsurile de biosecuritate sunt necesare pentru a preveni răspândirea bolilor. De asemenea, este necesar un vehicol curat, deoarece stresul din timpul transportului poate afecta sistemul imunitar al animalelor și să le facă mai sensibile la boli.

Bunele practici pentru curățarea și dezinfectarea camioanelor

168. Camioanele trebuie **curățate imediat după descărcare** și înainte de a intra în spațiul de parcare pe timp de noapte.

169. Înainte de curățare și dezinfectare, **așternutul murdar trebuie îndepărtat** și transportat către facilitatea de tratare a gunoiului de grajd sau către zona de depozitare a gunoiului de grajd. Compartimentul camionului trebuie curățat de preferință cu apă caldă la presiune înaltă (>70 bari).

170. În timpul curățării, operatorul trebuie să poarte **îmbrăcăminte de protecție impermeabilă**

171. Pereții și barierele compartimentului care sunt curate, dar încă umede, trebuie dezinfectate, **folosind produse dezinfectante autorizate**.

172. Zona de curățare și dezinfecție trebuie să aibă **suficientă apă caldă și rece** disponibilă pentru a curăța numărul maxim de camioane care pot staționa în fiecare zi.

173. Zonele de curățare și dezinfecție trebuie să fie libere de obstacole în jurul autocamionului în cadrul unui perimetru de 2 metri.

174. Iluminatul trebuie să fie disponibil pe timp de noapte. Trebuie să se asigure **400 lux la nivelul obiectelor care urmează să fie curățate**.

175. Toate echipamentele și produsele de spălare trebuie să fie depozitate în condiții de siguranță și protejate de intemperii.

176. **Mai întâi, trebuie curățate punțile superioare.**

177. Șoferul trebuie să țină o evidență a fiecărei operațiuni de curățare/dezinfectare, indicând denumirea comercială a produsului dezinfectant utilizat și dozele.

Practici mai bune pentru curățarea și dezinfectarea camioanelor

178. Șoferul trebuie să aibă acces la **o listă a zonelor de spălare și dezinfecție** din Europa, inclusiv condițiile de utilizare a acestora, orele de funcționare, disponibilitatea apei proaspete și a gunoiului proaspăt.

179. Zonele de spălare a camioanelor trebuie să aibă o lungime de 25 m pentru a permite accesul camioanelor, **cu o pantă de 5 până la 7%**, pentru a evacua apele reziduale către sistemul colector corespunzător.

180. Trebuie să existe o **listă de verificare pe camion cu principalele puncte necesare pentru o curățare adecvată**, inclusiv materialul de așternut utilizat, calitatea apei, programul de curățare și dezinfecție aprobat, metoda de inspecție, măsurile corective, detergentul și agenții dezinfectanți aprobați și utilizați.

181. Trebuie acordată o atenție deosebită **dezinfecției anvelopelor și a părții inferioare a camionului**, în special înainte de a se întoarce în zonele/țările cu un nivel scăzut de îmbolnăvire.

182. Trebuie să existe un lift sau o platformă exterioară, astfel încât părțile superioare ale camionului + acoperișul să poată fi curățate din exterior.

183. Trebuie să existe protecții laterale în spațiile de dezinfecție deschise, astfel încât poluarea din camion să nu contamineze împrejurimile îndepărtate.

184. Abatorul trebuie să aplice o procedură pentru a verifica:

1) dacă șoferii aplică procedura standard de operare (SOP) pentru curățare și dezinfecție în mod corespunzător;

2) buna funcționare a tuturor instalațiilor de spălare;

3) prezența și disponibilitatea produselor de spălare autorizate.

185. Numărul zonelor de curățare și dezinfecție trebuie adaptate la viteza liniei abatorului, în conformitate cu tabelul 5.2.

Tabelul 5.2 Numărul zonelor de spălare a camioanelor în raport cu viteza de producție a abatorului

Numărul de porci/oră la abator	100-200	200-400	400-600	600-800	1400
Numărul minim al zonelor de curățare și dezinfecție	2	3	4	5	9

5.5 Situații de urgență

Bunele practici

186. Dacă este necesar ca animalele să rămână în postul de control după plecarea camionului, de exemplu pentru că sunt rănite sau nu sunt apte pentru a fi transportate, acestea trebuie ținute într-o clădire separată, **departe de zonele spălate și dezinfectate**. Autoritățile competente locale trebuie informate cu privire la prezența acestor animale. Nu trebuie efectuată dezinfecția țarcurilor în timp ce animalele se află încă în interiorul acestora.

187. Camioanele cu ventilație deficitară sau cu alte complicații trebuie să aibă prioritate la descărcare.

6. Rămâneți la posturile de control, în piețe și în centrele de colectare

6.1. Introducere

Atunci când durata călătoriei depășește termenul maxim legal, acestea trebuie descărcate într-un post de control aprobat oficial.

Durata maximă permisă a călătoriei este de 24 de ore pentru porci, cu o toleranță de 2 ore suplimentare, pentru a ajunge la destinația finală. Aceste 2 ore suplimentare sunt excepționale (de exemplu, în caz de ambuteiaje) și nu trebuie incluse în planificare. La sfârșitul timpului maxim legal permis pentru călătorie, animalele trebuie să ajungă la destinația finală și să fie descărcate pentru sacrificare (în cazul animalelor destinate sacrificării) sau pentru o perioadă de odihnă de 24 de ore, care, în cazul călătoriilor în curs, trebuie să aibă loc la un post de control autorizat înainte de continuarea călătoriei.

Posturile de control sunt facilități la care poate participa și care pot fi inspectate de un medic veterinar oficial, și care au fost aprobate de către autoritățile competente, după criteriile impuse de cerințele specifice ale UE (Regulamentul CE nr. 1255/97 al Consiliului). La postul de control, animalele se pot odihni, pot fi hrănite și adăpate și pot fi îngrijite în timpul călătoriilor lungi.

Centrele de colectare sunt locuri, cum ar fi exploatații, centre de colectare și piețe, în care animalele din diferite exploatații pot fi vândute și grupate împreună pentru a forma loturi. În ceea ce privește bunăstarea și sănătatea animalelor, principalele riscuri sunt similare pentru posturile de control, piețe și centrele de colectare (a se vedea mai jos).

Posturile de control trebuie proiectate, organizate și gestionate astfel încât să permită animalelor să se odihnească, să fie hrănite, adăpate și îngrijite în timpul călătoriilor lungi.

Condițiile de adăpostire și personalul care lucrează la postul de control trebuie să garanteze că animalele transportate primesc îngrijiri adecvate în funcție de statutul lor că-și continuă călătoria în condiții optime de bunăstare, inclusiv respectarea cerințelor de sănătate animală și a măsurilor de biosecuritate.

Prin urmare, perioadele de odihnă din posturile de control trebuie să asigure posibilitatea ca toate animalele să se odihnească, să primească hrană și apă în funcție de nevoile lor.

Utilizarea posturilor de control este un mijloc eficient de a îmbunătăți bunăstarea animalelor și de a obține beneficii pentru operatorii economici în timpul transportului de lungă durată. Posturile de control pot fi aprobate pentru porci, bovine, ovine și/sau cai. Rezervarea postului de control trebuie să se facă înainte de începerea transportului și trebuie indicată în jurnalul de călătorie. O listă actualizată a posturilor de control seregăsește pe internet la următoarea adresă: https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_list_of_approved_control_posts.pdf

Principalele riscuri privind periclitarea bunăstării la posturile de control, precum și în centrele de colectare și piețe sunt legate de:

o **Răspândirea transfrontalieră a bolilor infecțioase.** Riscurile se datorează amestecului animalelor de origini diferite în același spațiu, nu numai din cauza prezenței simultane a animalelor în postul de control, ci și din cauza procedurilor de curățare și dezinfecție necorespunzătoare între loturi succesive. Regulamentul european stabilește norme și proceduri, care se aplică unei liste de boli. Cu toate acestea, proprietarul și personalul postului de control, transportatorii și medicul veterinar oficial responsabil trebuie de asemenea să fie conștienți de posibilitatea ca bolile care nu se află pe listă să se răspândească și, prin urmare, trebuie să fie bine informați și instruiți, astfel încât să fie capabili să detecteze bolile care nu sunt incluse pe listă, precum și simptomele sau modificările legate de comportamentul animalelor, care ar putea indica probleme de sănătate.

o **Proceduri de descărcare sau de încărcare necorespunzătoare /precipitate** care pot cauza stres și răniri;

o **Spațiu inadecvat și/sau dimensiuni necorespunzătoare** ale boxelor din postul de control care pot compromite condițiile de odihnă și provoca concurență și comportament agresiv între animale;

o **Hrănirea și adăparea necorespunzătoare**, precum și facilitățile care ar putea cauza animalelor frustrare sau probleme de sănătate din cauza foametei și/sau deshidratării;

Recomandări relevante pot fi găsite în Manualul privind posturile de control de înaltă calitate (www.controlpost.eu).

Bunele practici privind posturile de control

188. Toate posturile de control trebuie să aibă **o zi de închidere pentru curățare și dezinfectare** după 6 zile de utilizare. Chiar și după mai puțin de 6 zile de utilizare continuă, se va folosi orice pauză pentru a efectua această curățare și dezinfecție.

189. Dovada de numire și dovada de acceptare a animalelor de către postul de control se vor prezenta "veterinarului responsabil cu încărcarea" (medicul veterinar care aprobă călătoria).

190. În timpul călătoriilor lungi se utilizează un singur centru de colectare și odihna legală necesară în timpul unui transport foarte lung trebuie să fie de 24 de ore într-un centru de odihnă aprobat.

6.2. Cazarea

Condițiile de cazare și personalul care lucrează la locurile de odihnă trebuie să garanteze că animalele transportate primesc îngrijiri adecvate în funcție de statutul lor. Perioada de odihnă trebuie să asigure posibilitatea ca toate animalele să se odihnească suficient, să primească hrană și apă.

Bunele practici pentru adăpostirea animalelor

191. Temperatura și ventilația trebuie menținute în limitele de termoneutralitate, care depinde de tipul de podea, de proprietățile de izolare ale acesteia, de viteza aerului, de temperatura și umiditatea aerului, de radiații și de izolația clădirii. Tabelul 6.1. furnizează zona termo-neutră pentru diferite categorii de porci.

Tabelul 6.1 Temperaturi recomandate în interiorul unei clădiri pentru a minimiza problemele de sănătate ale porcilor

Categoriile de animale	Temperatura minimă	Temperatura maximă
Purcei < 15 kg	+20°C	+35°C
Creștere- cu greutatea de finisare între 16 până la 110 kg	+15°C	+30°C
Porci grași la greutatea de finisare de la 111 kg până la 160 kg	+10°C	+28°C

192. Pentru a menține temperatura interioară peste cea minimă indicată, este necesară o încălzire suplimentară, dacă este necesar. În cazul în care temperatura este mai mare decât cea maximă indicată, trebuie luate măsuri suplimentare pentru a menține porcii la temperatura răcoroasă: mai mult spațiu pe podea, ventilatoare suplimentare pentru ventilație, stropire cu apă în combinație cu ventilația.

193. **Izolația clădirilor este necesară** pentru a menține casele la adăpost de îngheț (în special în spațiile complet pardosite cu șipci). Se recomandă materiale izolatoare pentru pereți pentru a evita temperatura prea scăzută a porcelor.

194. Postul de control trebuie să dispună de o ventilație **mecanică sau naturală** adecvată pentru a asigura aer proaspăt și pentru a menține o temperatură ambientală cât mai bună posibil în cadrul zonei de confort al animalelor.

195. Trebuie să se asigure iluminatul natural difuz sau un iluminat artificial adecvat pe parcursul întregului traseu de la zona de (ne)încărcare către zona de odihnă și invers. Trebuie să se acorde atenție pentru a evita orice contrast de lumină, reflexia luminii pe echipamentele metalice sau o luminozitate ridicată, deoarece acestea determină animalele să se oprească și, uneori, să se întoarcă cu spatele.

196. Barierele mobile pot fi utilizate pentru a crea subgrupuri de animale. Barierele trebuie construite astfel încât să nu poată răni animalele, iar toate materialele utilizate trebuie să fie netoxice, ușor de curățat și dezinfectat.

6.3 Hrănirea și adăparea

În timpul transportului, porcii nu au acces la hrană, de aceea este important ca aceștia să poată bea apă și să se hrănească atunci când se odihnesc.

Bunele practici pentru hrănire și adăpare

197. Cantitatea minimă de hrană **trebuie să fie la nivelul necesar pentru întreținere** conform tabelului 6.2. Hrana trebuie să fie de calitate omogenă pentru a evita orice concurență pentru hrană.

Tabelul 6.2 Rația zilnică minimă la posturile de control

Categoriile de animale	Hrană (kg/cap/24h)
	Hrană concentrată
Purcei < 15 kg	0,35
Purcei înțărcați 16-50 kg	0,75
Crescători între 51 și 110 kg	1,00
Porci grași între 111 și 160 kg	1,25
Scroafe, vieri	1,50

198. Echipamentul de hrănire este construit și instalat astfel încât hrana, contaminarea hranei și concurența între animale să fie reduse la minimum.

199. În cazul în care animalele sunt hrănite ad libitum, trebuie să fie disponibil cel puțin 1 loc de hrănire la 10 animale din grup. **Dacă sunt hrănite restricționat, toate animalele din țarc trebuie să aibă acces la mâncare în același timp.** Spațiul minim de hrănire per animal este descris în tabelul 6.3.

Tabelul 6.3 Spațiul de hrănire sugerat pentru fiecare animal pentru a minimiza concurența dintre animale

Categoriile de animale	Spațiu de hrănire/spațiu de adăpare(m/cap)	
	Liniar	Circular

Purcei < 15 kg	0,15	0,12
Purcei înțărcați 16-50 kg	0,25	0,20
Porci pentru creștere între 51 și 110 kg	0,33	0,25
Porci de îngrășare între 111 și 160 kg	0,40	0,33
Scroafe, vieri	0,50	0,40

200. Instalațiile de hrănire trebuie curățate în mod regulat și, dacă este necesar, dezinfectate.

201. **Animalele trebuie să aibă acces liber la apă potabilă proaspătă**, livrată ad libitum. Dispozitivele de adăpare trebuie proiectate și poziționate în mod adecvat pentru speciile, vârsta și mărimea animalelor (a se vedea tabelul 6.4). Numărul minim de adăpătoare trebuie să fie de 1 la 10 porci. Pentru a evita înghețul, conductele de apă trebuie îngropate între 0,5 până la 1 m adâncime și să fie bine izolate atunci când se află în clădire.

Tabelul 6.4 Înălțimea sugerată de instalare deasupra podelei a tetinelor și a bolurilor de apă

	Categoriile de animale)	Înălțime de instalare (m)	
		Tetine	Boluri de apă
	Purcei < 15 kg	0,30	0,12
	Purcei înțărcați între 16 și 50 kg	0,40	0,15
	Porci pentru creștere de la 51 până la 130 kg	0,50	0,20
	Scroafe, vieri	0,70	0,30

202. Sistemele de adăpare nu trebuie să creeze obstacole pentru animale, lucrători, mașini și sistemele mecanice. Acestea trebuie amplasate lângă zonele de hrănire și de odihnă, pentru a evita riscul de a umezi zona de hrană sau de odihnă.

Practici mai bune pentru adăpare

203. Apa trebuie depozitată într-un rezervor curat, iar transportatorul trebuie să umple rezervorul cu apă potabilă în timpul călătoriei.

6.4 Biosecuritate, curățare și dezinfecție

Condițiile de transport impun un contact strâns între animale și pot crește riscul derăspândirii agenților patogeni. Biosecuritatea se bazează pe bune practici de igienă menite să limiteze dezvoltarea și răspândirea agenților patogeni, gestionarea logistică pentru a preveni contactele între diferite transporturi, și gestionarea globală a locației, pentru a minimiza riscurile sanitare. Proprietarul locației (dar și transportatorul) trebuie să asigure respectarea criteriilor de biosecuritate, pentru a proteja animalele găzduite. Regulamentul (CE) nr. 1255/97 privind criteriile comunitare prevăzute pentru punctele de așteptare și de modificare a planului de itinerar prevăzut în anexa la Directiva 91/628/CEE stabilește cerințele privind amplasarea, construcția și funcționarea posturilor de control care vizează atingerea unui nivel adecvat de biosecuritate. Autoritățile competente locale verifică dacă aceste cerințe sunt îndeplinite înainte de a aproba posturile de control.

Bunele practici privind biosecuritatea la posturile de control

204. Se organizează desfășurarea transportului în condiții igienice pentru a preveni transportul extern (livrări de furaje, îndepărtarea deșeurilor din transport), pentru a acoperi transportul intern (de animale). Sunt indicate diferite rute în mod clar pentru a separa rutele "curate" de cele "murdare" pentru: clădirile pentru animale, stația de spălare a camioanelor, depozitul de furaje și așternut și depozitul de gunoi de grajd. În cazul în care separarea fizică nu este posibilă, transporturile sunt separate în timp. Trebuie stabilit un plan care să arate mișcarea tuturor acestor vehicule sau o separare în timp pentru a preveni încrucișările.

205. Postul de control este împărțit în zone pentru a permite proprietarului postului de control să planifice modelele de trafic, organizarea muncii și măsurile de biosecuritate. Zonele sunt suficient de mari pentru a permite extinderea ulterioară fără a invada alte zone. Posturile de control pot fi împărțite în trei inele concentrice sau zone de activitate: Zona 1 birou și intrare principală; Zona 2 de cazare pentru șoferi, depozit și spălătorie pentru camioane; Zona 3 adăposturi pentru animale, parcare camioanelor și depozitele de deșeuri (a se vedea figurile 6.1 și 6.2).

206. Zonele de trafic și căile de circulație pentru camioane între intrare, zonele de (ne)încărcare, spălătoria pentru camioane și parcare sunt planificate în funcție de dimensiunea maximă a camioanelor, remorcilor și semiremorcilor și de raza de curbură a acestora.

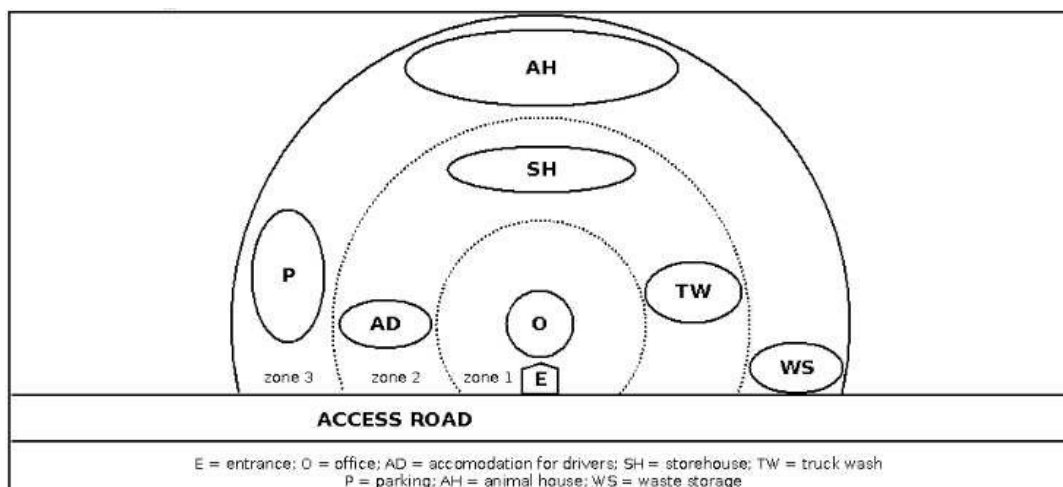

Figura 6.1 Exemplu de organizare al unui post de control pentru a optimiza biosecuritatea

207. Animalele moarte sunt depozitate într-o clădire separată sau într-un container sigilat (refrigerat) iar aceste spații trebuie pavate sau pardosite cu material adecvat. Acestea trebuie curățate și dezinfectate după fiecare utilizare. Carcasele sunt transferate în vehicule pentru a fi transportate către locul de eliminare sau incinerare astfel încât să se asigure că aceste vehicule nu trebuie să intre în incinta postului de control [Regulamentul (CE) nr. 1774/2002]. Așternuturile și deșeurile din aceste clădiri trebuie îndepărtate și eliminate în mod corespunzător.

208. Clădirile pentru animale sunt marcate în mod clar. Personalul postului de control trebuie să fie singurele persoane autorizate să intre în aceste clădiri ale postului de control. Toate persoanele care intră în clădire trebuie să poarte haine și încălțăminte curată și adecvată pentru postul de control (sau de unică folosință) sau să treacă prin instalațiile de spălare a picioarelor pentru a dezinfecta pantofii înainte de intrarea în postul de control. Șoferul trebuie să îndeplinească această procedură pentru a manipula animalele în postul de control. Trebuie să existe o baie la dispoziția vizitatorilor și a șoferilor pentru a se spăla mâinile și pe ei înșiși.

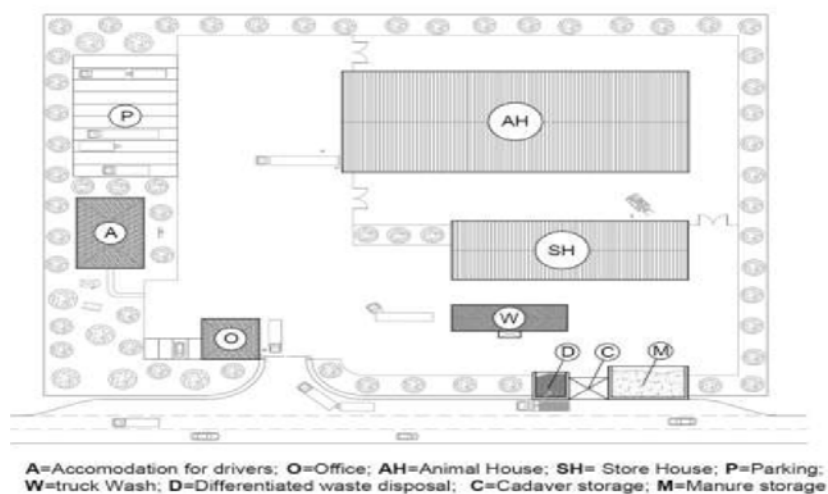

Figura 6.2 Posibila organizare a unui post de control.

209. Curățarea, îndepărtarea deșeurilor solide, spălarea și dezinfectarea clădirii și a echipamentelor trebuie finalizată în termen de 24 de ore din momentul îndepărtării animalelor din boxe. Clădirile și echipamentele trebuie uscate înaintea adăpostirii unui nou efectiv de animale. Curățarea adăptoarelor și a sistemelor de hrănire (boxe și căile de acces) trebuie să se facă folosind apă la presiune înaltă (40-200 bari, 25-70 l/min).

210. Apa caldă cu detergent este recomandată în special pentru barierele metalice.

Curățarea adăptoarelor și a sistemelor de hrănire se poate face folosind apă caldă de înaltă presiune ca și în cazul compartimentelor de separare, a podelelor și a pereților sau, dacă este posibil, prin înmuierea echipamentului 20-30minute în apă caldă și a detergentilor înainte de curățarea sub presiune. Spumarea poate îmbunătăți spălarea. Atunci când pereții și barierele pentru cotețe sunt curate și încă umede, dezinfectarea trebuie efectuată.

211. Produsele dezinfectante autorizate trebuie pulverizate în conformitate cu instrucțiunile producătorilor. Numai produsele autorizate (în temeiul acordurilor naționale) pot fi utilizate: pentru listele naționale de produse, adresați-vă medicului veterinar oficial și verificați dacă există referința AFNOR (NFT 72-150/151, 72-170/171, 72-200/201, 72-180/181).

Practici mai bune în ceea ce privește biosecuritatea la posturile de control

212. Trebuie să fie disponibile vestiare separate de clădirea în care sunt ținute animalele atât pentru colaboratori, cât și pentru șoferi și vizitatori (medici veterinari, inspectori etc.).

213. În vestiare sunt disponibile un bazin cu apă curentă caldă și rece, săpun, dezinfectanți, prosoape curate. **Postul de control trebuie să dispună de dușuri, toalete și spații de agrement pentru șoferi și de o trusă de prim ajutor bine întreținută.**

214. **Postul de control trebuie să dispună de facilități de comunicare** pentru conducătorii auto (telefon, fax, internet) și de un site web care să includă: numele persoanei de contact a postului de control, numărul de telefon, adresa de e-mail, adresa, planificatorul de traseu, orele de deschidere, disponibilitatea facilităților, limba vorbită, serviciul disponibil pentru șofer (salubritate, facilități de agrement etc.) și serviciul de sănătate. Trebuie să fie disponibilă o listă de telefoane ale serviciilor medicale locale, spitalelor, poliției, pompierilor, medicilor veterinari.

215. Apa animalelor trebuie să fie potabilă și să nu fie contaminată. Rezervoare de apă trebuie acoperite și să poată fi dezinfectate dacă este necesar. Sistemele de alimentare cu apă trebuie să poată fi spălate cu un dezinfectant dacă este necesar.

216. Depozitarea furajelor și a așternutului trebuie păstrată în siguranță și să nu poată fi contaminate. Tractoarele și alte echipamente mecanice utilizate pentru hrănire și așternut trebuie curățate și dezinfectate după fiecare utilizare.

6.5. Situațiile de urgență

În cazul în care apar situații de urgență în timp ce animalele se află la postul de control, sunt activate planul de contingență al postului de control și cel al transportatorului.

Bunele practici în timpul situațiilor de urgență la posturile de control

217. În cazul în care nu există suficiente boxe în funcție de numărul de boxe din camion, se vor amesteca **maximum două boxe din camion**. Comportamentul este monitorizat și se observă dacă animalele rănite sau stresate sunt izolate.

218. În cazul în care un animal prezintă semne de colici (de exemplu, transpirație abundentă, rostogolire continuă, întoarcerea capului spre abdomen, mișcări persistente și ridicarea și coborârea violentă, poziția de culcare în mod frecvent), care este una dintre cele mai frecvente probleme, se solicită imediat asistență veterinară. Se evită pe cât posibil stresarea animalului.

219. În cazul în care **mai multe camioane sosesc împreună** la un post de control cu animale cu status sanitar diferit:

- o Se contactează **autoritățile** competente pentru recomandări oficiale, de asemenea atunci când unul sau mai multe camioane creează un risc de biosecuritate;
- o Animalele cu statut sanitar diferit sunt izolate în zone diferite ale locului.

220. În cazul în care apare o **criză sanitară** locală atunci când animalele sunt așteptate la postul de control:

- o **Autoritățile** competente sunt contactate pentru recomandări oficiale, de asemenea atunci când unul sau mai multe camioane creează un pericol de biosecuritate;
- o **Șoferul și proprietarul** animalelor transportate sunt informați înainte de sosire. Sistemele mobile de dezinfecție (stropitorile pe roți) sunt utilizate atunci când camionul intră în postul de control.

Practici mai bune în timpul situațiilor de urgență la posturile de control

221. În cazul în care animalele trebuie să rămână în postul de control după plecarea camionului, de exemplu, pentru că sunt rănite sau nu sunt apte de transport, acestea sunt

ținute într-o **zonă separată**. Autoritățile locale competente sunt informate cu privire la aceste animale. Nu se dezinfectează boxele în timp ce animalele se află încă în interiorul lor. Se impune atenție pentru a nu provoca animalelor stres inutil.